

Hallituksen esitys Eduskunnalle Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi syyskuussa 1996 tehdyn monenkeskisen sopimuksen.

Sopimus rakentuu eräin poikkeuksin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimalle kahdenkeskiselle mallisopimukselle. Ne mallisopimukseen tehdyt muutokset, jotka ovat tarpeen sen saattamiseksi monenkeskiseen muotoon, ovat peräisin voimassa olevasta Pohjoismaiden välisestä monenkeskisestä verosopimuksesta. Sopimus sisältää määräyksiä, joilla sopimusvaltiolle myönnetään oikeus verottaa eri tuloja ja erilajista varallisuutta, kun taas toisen sopimusvaltion on vastaavasti luovuttava käyttämästä omaan verolainsäädäntöön perustu-

vaa verottamisoikeuttaan tai muulla tavoin myönnettävä huojennusta verosta, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus vältetään. Lisäksi sopimuksessa on muun muassa syrjäntäkieltoa koskevia määräyksiä. Sopimukseen liittyy pöytäkirja, joka on sopimuksen olennainen osa.

Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Suomen ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Sopimus korvaa vastaavan Pohjoismaiden välillä voimassa olevan sopimuksen.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

Ensimmäinen Suomen ja muun Pohjoismaiden välinen sopimus tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi oli Ruotsin kanssa 16 päivänä maaliskuuta 1931 tehty sopimus (SopS 2/31). Sitten tehtiin vastaavat sopimukset Tanskan kanssa 2 päivänä joulukuuta 1937 (SopS 7/38), Norjan kanssa 29 päivänä maaliskuuta 1954 (SopS 10/55) ja Islannin kanssa 2 päivänä maaliskuuta 1972 (SopS 55/73). Näistä sopimuksista korvattiin Ruotsin kanssa tehty sopimus uudella sopimuksella 21 päivänä joulukuuta 1949 (SopS 12/50, muut. 2/59 ja 82/68), Tanskan kanssa tehty sopimus uudella sopimuksella 7 päivänä huhtikuuta 1964 (SopS 2/65, muut. 15/71 ja 26/72) ja Norjan kanssa tehty sopimus

uudella sopimuksella 12 päivänä tammikuuta 1972 (SopS 70/73). Ruotsin kanssa tehdyn, vuodelta 1949 olevan sopimuksen tilalle tuli uusi 27 päivänä kesäkuuta 1973 tehty sopimus (SopS 42/77, muut. 6/81). Kaikki Pohjoismaiden välillä voimassa olevat kahdenkeskiset tulo- ja varallisuusverosopimukset korvattiin näiden maiden välillä 22 päivänä maaliskuuta 1983 tehdyllä monenkeskisellä sopimuksella (SopS 74/83 ja 37/84). Tämä sopimus korvattiin vuorostaan 18 helmikuuta 1987 tehdyllä monenkeskisellä sopimuksella (SopS 64/87 ja 32/88). Viimeksi mainitun sopimuksen tilalle tehtiin 12 syyskuuta 1989 uusi monenkeskinen sopimus (SopS 91/89 ja 73/90), joka on edelleen voimassa. Sopimusta sovellettiin Suomessa ensimmäisen kerran vuodelta 1990 toimitetussa verotuksessa.

2. Asian valmistelu

Neuvottelut uudesta Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtävästä sopimuksesta aloitettiin Helsingissä kesäkuussa 1995. Neuvottelut päättyivät Torshavnissa kesäkuussa 1996, jolloin 13 päivänä kesäkuuta saavutettiin yksimielisyys ruotsin kielellä laaditusta luonnoksesta Pohjoismaiden väliseksi sopimukseksi tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi sekä tähän sopimukseen liittyväksi, sopimuksen olennaisen osan muodostavaksi pöytäkirjaksi. Tämän jälkeen on sopimusluonnokseen kirjeenvaihdolla tehty eräitä teknislouenteisia tarkistuksia.

Sopimus allekirjoitettiin Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1996.

Sopimus noudattaa pääasiallisesti Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatimaa mallia kahdenkeskiseksi verosopimukseksi vuodelta 1992, jäljempine muutoksineen ja on useimmissa kohdin voimassa olevan monenkeskisen sopimuksen mukainen. Eräitä poikkeamia mallisopimuksesta esiintyy kuitenkin. Nämä poikkeamat ovat sekä muodollisia että aineellisia. Muodolliset poikkeamat johtuvat pääasiallisesti siitä, että Pohjoismaiden välinen sopimus on monenkeskinen, kun taas OECD-sopimus on muotoiltu kahdenkeskisten sopimusten malliksi.

Aineelliset poikkeamat johtuvat ensisijaisesti eri Pohjoismaiden verolainsäädäntöjen ja näissä maissa noudatetun verosopimusikäytännön erityispiirteistä. Kiinteää toimipaikkaa (5 artikla) sekä osingon (10 artikla), koron (11 artikla), myyntivoiton (13 artikla), itsenäisestä ammatinharjoittamisesta saadun tulon (14 artikla), yksityisestä palveluksesta saadun tulon (15 artikla) ja eläkkeen (18 artikla) verotusta koskevat määräykset ovat esimerkkejä tällaisista poikkeamista. Joillakin sopimuksen määräyksillä, esimerkiksi tiettyä hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön

liittyvää toimintaa (21 artikla) ja kuolinpesää (24 artikla) koskevilla verotusmääräyksillä sekä yleisillä verotusmääräyksillä (26 artikla), ei ole vastinetta mallisopimuksessa. Poikkeuksista osalla keskinäistä sopimusmenettelyä koskevista (28 artikla) määräyksistä on erityisasema. Erityisesti nämä määräykset on nähtävä sopimuksen monenkeskistä taustaa vasten. Sopimuksen määräykset on otettu osittain itse sopimukseen, osittain pöytäkirjaan. Sopimus sisältää periaatteessa kaikkien Pohjoismaiden välillä voimassa olevat verotusmääräykset ja muut määräykset, kun taas pöytäkirjaan on otettu toisaalta sellaisia määräyksiä, jotka koskevat vain osaa valtioista, esimerkiksi erityismääräyksiä, jotka on katsottu välttämättömiksi kahden valtion välisten, näiden maiden yhteisestä maarajasta johtuvien vero-ongelmien ratkaisemiseksi. Toisaalta pöytäkirjaan on otettu eräitä tulkintamääräyksiä ja muita määräyksiä, jotka eivät ole luonteeltaan sellaisia, että olisi katsottu tarpeelliseksi sisällyttää ne itse sopimukseen. Voimassa olevaan sopimukseen nähden tehdyt muutokset käsitellään asianomaisia artikloja koskevan selostuksen yhteydessä.

Suomi, Tanska, Färsaaret, Norja ja Ruotsi soveltavat veronhyvitysmenetelmää kun taas Islanti soveltaa vapautusmenetelmää päämenetelmänä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Sopimuksen tarkoituksesta johtuu, että sopimusvaltio ja muut sopimuksessa tarkoitettujen verojen saajat eivät käytä verottamisoikeuttaan sopimuksessa määräytyissä tapauksissa tai että ne sopimuksessa edellytetyllä tavalla muutoin myöntävät huojennusta verosta. Sopimusmääräysten soveltaminen merkitsee Suomen osalta tällöin, että valtio ja kunnat sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnat luopuvat vähäisestä osasta verotulojaan, jotta kansainvälinen kaksinkertainen verotus välttäisiin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Tässä artiklassa määritetään sopi-

muksen piiriin kuuluvat henkilöt. Artikla on voimassa olevan sopimuksen ja asiallisesti OECD:n mallisopimuksen mukainen.

2 artikla. Verot, joihin sopimusta sovelletaan, määritellään ja mainitaan tässä artiklassa. Artiklan 3 kappaleessa oleva veroja koskeva luettelo perustuu sopimuksen allekirjoittamishetkellä vallinneisiin olosuhteisiin. Luettelo on tyhjentävä. Suomen osalta sopimus koskee valtion tuloveroja (eli ansiotulosta suoritettavaa veroa ja pääomatulosta suoritettavaa veroa), yhteisöjen tuloveroa, kunnallisveroa, kirkollisveroa, korkotulon lähdeveroa, rajoitetusti verovelvollisen lähdeveroa sekä valtion varallisuusveroa. Sopimus voi kuitenkin koskea myös myöhemmin käyttöön otettavia veroja, jos nämä ovat samanlaisia tai pääasiallisesti samanluonteisia kuin luetellut verot (4 kappale). Voimassa olevan sopimuksen 2 artiklan 5 kappaleen mukaan sopimusta ei sovelleta erityiseen arpajaisista ja vedonlyönnistä saadun voiton verottamiseen taikka perinnön ja lahjan verottamiseen. Näin on kuitenkin asianlaita myös ilman nimenomaista säännöstä. Tästä syystä tällaista säännöstä ei ole uudessa sopimuksessa. Mainittakoon, että Suomen, Tanskan, Islannin, Norjan ja Ruotsin välillä on voimassa erillinen sopimus perintö- ja lahjaveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi (SopS 83/92 ja 103/93).

3—5 artikla. Näissä artikloissa määritellään eräät sopimuksessa esiintyvät sanonnat. Eräin poikkeamin artiklat ovat voimassa olevan sopimuksen ja asiallisesti OECD:n mallisopimuksen mukaisia. Sanontojen "henkilöyhteenliittymä", "kiinteä omaisuus" ja "etuyhteys" (3 artiklan 1 kappaleen d, f ja i kohdat) määritelmät löytyvät kuitenkin voimassa olevassa sopimuksessa muualta kuin 3 artiklan yleisistä määritelmistä (eli 10 artiklan 11 kappaleesta ja 6 artiklan 2 kappaleesta, sekä 5 artiklan 4 kappaleesta ja 21 artiklan 4 kappaleesta). Määritelmiä on myös sopimuksen muissa artikloissa. Niinpä esimerkiksi sanonnat "osinko", "korko" ja "rojalti" määritellään niissä artikloissa, joissa käsitellään näiden tulojen verotusta (10, 11 ja 12 artikla). Sopimuksen 3 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaan sopimusta sovellettaessa sanonta "sopimusvaltio" käsittää myös Färssaaret sekä sanonnat "Tanska", "Färssaaret", "Suomi", "Islanti", "Norja" ja "Ruotsi" käsittävät myös kunkin valtion aluevesien ulkopuolella olevan alueen, jota tavallisesti kutsutaan "mannerjalustaksi". Tanskan, Suomen ja Norjan osalta jätetään soveltamisalan ulkopuolelle eräitä nimettyjä alueita, joilla näillä valtioilla on suvereniteetti. Nämä mää-

räykset ovat yhtäpitäviä niiden määräysten kanssa, jotka sisältyvät nykyiseen sopimukseen. Nyt esillä oleva sopimus voidaan kuitenkin 30 artiklan määräysten nojalla laajentaa käsittämään myös soveltamisalan ulkopuolelle jätetyt alueet. Tällainen laajentaminen voi tapahtua diplomaattiteitse noottienvaihdolla ilman, että sopimusta tarvitsee muuttaa. Sanonta "Suomi" ei Suomen kunnallisveron osalta käsitä Ahvenanmaan maakuntaa, joten sopimusta ei maakunnassa sovelleta tähän veroon. Sopimuksen laajentaminen käsittämään maakunta kunnallisveron osalta edellyttää Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumusta, joka voidaan antaa jo ennen sopimuksen voimaantuloa. Vastaavia määräyksiä on myös eräissä muissa aikaisemmissa Suomen tekemissä kahdenkeskisissä verosopimuksissa. Kaikki nämä sopimukset samoin kuin voimassa oleva Pohjoismaiden välinen sopimus on laajennettu käsittämään Ahvenanmaan maakunta. Tarkoituksena on, että uutta Pohjoismaiden välistä sopimusta laajennetaan vastaavasti. Sopimuksen 4 artikla sisältää määräyksiä siitä, missä henkilön kotipaikan on katsottava olevan sopimuksen tarkoittamassa mielessä. Artikla on asiallisesti OECD:n mallisopimuksen mukainen. Mallisopimuksen artiklan nykyisen muodon mukaisesti artiklan 1 kappaleessa selvennetään, että määritelmä "sopimusvaltiossa asuva henkilö" käsittää itse tämän valtion sen valtiollisen osan, paikallisviranomaisen ja julkisyhteisön (Suomessa esimerkiksi kunnan, Suomen Pankin ja Kansaneläkelaitoksen). Artiklan 1 kappaleen b kohdalla ei ole vastinetta voimassa olevassa sopimuksessa. Tämän kohdan mukaan, joka on otettu sopimukseen Ruotsin aloitteesta, määritelmä käsittää henkilöyhteenliittymän ja kuolinpesän vain siltä osin kuin niiden tulosta tai varallisuudesta verotetaan tässä valtiossa vastaavalla tavalla kuin siellä asuvan henkilön tulosta tai varallisuudesta. Kiinteää toimipaikkaa koskevilla 5 artiklan määräyksillä on merkitystä etenkin 7 artiklan soveltamisen kannalta. Sopimusvaltiossa olevaa yritystä, joka harjoittaa liiketoimintaa toisessa valtiossa, voidaan nimittäin verottaa liikeluolasta tässä toisessa valtiossa vain, jos yrityksellä on kiinteä toimipaikka siellä (7 artiklan I kappale). Sanonnan "kiinteä toimipaikka" sisällöllä on lisäksi merkitystä muun muassa sovellettaessa 15 artiklan 2 kappaleessa olevaa niin sanottua 183-päivän sääntöä. Tästä syystä on sanonnan "kiinteä toimi-

paikka" tarkka määrittelemisen ratkaisevan tärkeää. Tällainen määritelmä sisältyy 5 artiklaan. Artiklan 3 kappaleen mukaan, muodostaa rakennus-, asennus- tai kokoonpanohanke kiinteän toimipaikan, mutta vain, jos hanke kestää yli kaksitoista kuukautta. Tämä sääntely merkitsee sitä, että tällaisen toiminnan osalta kiinteä toimipaikka voi syntyä, vaikka toimintaa ei koko sinä aikana, jona työ kestää, harjoitettaisi yhdessä ja samassa paikassa. Rakennus-, asennus- tai kokoonpanotoimintaa pidetään yhtenä ainoana hankkeena, vaikka toiminta esimerkiksi perustuu useaan urakkasopimukseen, jos toiminta kaupallisesti ja maantieteellisesti muodostaa yhtenäisen kokonaisuuden. Milloin tällainen hanke kestää yli kaksitoista kuukautta, katsotaan kiinteän toimipaikan olevan olemassa. Toiminta, joka käsittää rakennus-, asennus- tai kokoonpanohankkeen yhteydessä harjoitetun suunnittelun, valvonnan, neuvonnan tai muun avustavan henkilöstöpanoksen, muodostaa saman kappaleen mukaan myös kiinteän toimipaikan, jos toiminta kestää yli kaksitoista kuukautta. Tällä määräyksellä ei ole vastinetta OECD:n mallisopimuksessa. Sopimuksen 5 artiklan 4 kappaleen mukaan pidetään kahdentoista kuukauden aikaa laskettaessa kahden yrityksen harjoittamia toimintoja tietyin edellytyksin toisen niistä harjoittamina, jos yritykset ovat etuyhteydessä keskenään. Tälläkään määräyksellä ei ole vastinetta mallisopimuksessa. Nykyiseen sopimukseen liittyvän pöytäkirjan I kohdassa olevat erityiset määräykset siitä, että toisaalta Färsearten ja toisaalta muiden Pohjoismaiden välisissä suhteissa yllämainittu hanke tai toiminta muodostaa kuitenkin kiinteän toimipaikan jo silloin, jos hanke tai toiminta kestää yli kuusi kuukautta, on poistettu. Tämä merkitsee, että uuden sopimuksen mukaan kahdentoista kuukauden aika, edellytyksenä sille, että kiinteä toimipaikka muodostuu sellaisen hankkeen tai sellaisen toiminnan osalta koskee myös suhteita Färseariin.

6 artikla. Tähän artiklaan sisältyvät kiinteästä omaisuudesta saadun tulon verottamista koskevat määräykset. Artiklan 1, 2 ja 4 kappale ovat voimassa olevan sopimuksen ja OECD:n mallisopimuksen mukaiset. Artiklan 3 kappale, joka myös on voimassa olevan sopimuksen mukainen, on otettu sopimukseen Suomen aloitteesta. Kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon rinnastetaan viimeksi mainitun määräyksen mukaan

muun muassa tulo, joka saadaan kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun yhteisöosuuden perusteella hallitun huoneiston vuokralleannosta. Niin ollen voidaan esimerkiksi tulosta, jonka suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja saa niin sanotun osakehuoneiston vuokralleannosta, verottaa Suomessa.

7 artikla. Tämä artikla on voimassa olevan sopimuksen ja asiallisesti OECD:n mallisopimuksen mukainen. Artiklan mukaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen saamasta liike-tulosta voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa vain, jos yritys harjoittaa toimintaansa viimeksi mainitussa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta. Sanonta "kiinteä toimipaikka" määritellään 5 artiklassa. Sopimukseen liittyvän pöytäkirjan I. 3 ja I. 4 kohdissa on erityisiä määräyksiä sellaisen yrityksen liike-tulon verottamisesta, jonka toiminta käsittää poroaitojen rakentamisen ja kunnossapidon Suomen ja Norjan välisellä valtakunnanrajalla. Nämä määräykset ovat voimassa olevaan sopimukseen liittyvän pöytäkirjan vastaavien määräysten mukaiset.

8 artikla. Tämä artikla sisältää merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadun tulon osalta poikkeuksen 7 artiklan määräyksiin. Kansainvälisestä merenkulusta ja ilmakuljetuksesta saadusta tulosta verotetaan OECD:n mallisopimuksesta sekä voimassa olevasta sopimuksesta poiketen vain siinä sopimusvaltiossa, jossa merenkulkua tai ilmakuljetusta harjoittava henkilö asuu (1 kappale). Mallisopimuksen ja voimassa olevan pohjoismaisen sopimuksen mukaan sellainen tulo verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa meri- tai ilmakuljetusyrityksen tosiasiallinen johto on. Tanska on kuitenkin ainoa sopimusvaltio, jolla tällä hetkellä on sisäisessä verolainsäädännössään säännöksiä tosiasiallisesta johdosta. Sopimusmääräys on tämä huomioonottaen muutettu. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tavarankuljetukseen käytettyjen konttien käytöstä, huollosta tai vuokralleantamisesta, verotetaan vain siinä valtiossa (2 kappale). Tätä määräystä ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun kontteja käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä. Artiklan 2 kappaleen määräyksillä ei ole vastinetta OECD:n mallisopimuksessa. Kappale 3 vastaa voimassa olevan sopimuksen 8 artiklan 4 kappaletta. Voimassa olevan sopimuksen pöytäkirjan V kohta, jonka mukaan oikeus verottaa meri- tai ilmakuljetusyrityk-

siä, joissa on useita osakkaita, jotka asuvat eri Pohjoismaissa voidaan tietyin edellytyksin jakaa kotivaltioiden kesken, on poistettu.

9 artikla. Etu yhteydessä keskenään olevien yritysten, esimerkiksi emo- ja tytäryhtiöiden sekä yhteisessä valvonnassa olevien yhtiöiden, saamaa tuloa saadaan tämän artiklan mukaan oikaista, jos perusteetonta voiton siirtoa voidaan näyttää. Artiklan 1 kappale on asiallisesti voimassa olevan sopimuksen ja OECD:n mallisopimuksen mukainen. Artiklan 2 kappale on uudessa sopimuksessa saanut saman muodon ja asiallisesti saman sisällön kuin mallisopimus. Suomessa tällä määräyksellä on merkitystä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 31§:n soveltamisen kannalta.

10 artikla. Osingosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon saaja asuu (1 kappale). Jos kuitenkin osingon saajana on suomalainen yhtiö, osinko on Suomessa vapautettu verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osinkoa jakavan yhtiön äänimäärästä (25 artiklan 3 kappaleen b kohta). Osingosta voidaan 10 artiklan 3 kappaleen mukaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksavan yhtiön kotipaikka on (lähdevaltio). Tällöin vero lähdevaltiossa on voimassa olevan sopimuksen ja OECD:n mallisopimuksen mukaisesti rajoitettu 15 prosenttiin osingon kokonaismäärästä. Selvennyksenä suhteessa nykyiseen sopimukseen edellytetään, että tämä rajoitus lähdevaltion oikeuteen verottaa osingosta koskee ainoastaan tilanteita, joissa osinko maksetaan henkilölle joka on "osinkoetuuden tosiasiallinen omistaja". Tästä edellytyksestä, jota vaaditaan myös koron (11 artiklan 1, 2 ja 4 kappale) ja rojaltin (12 artiklan 1, 2 ja 4 kappale) osalta seuraa, että veron rajoittamista lähdevaltiossa ei sovelleta, kun välikäsi, esimerkiksi edustaja tai sijainen, sijoitetaan tosiasiallisen tulonsaajan ja maksajan väliin. Edellytyksen tarkoituksena on, että veron alentaminen lähdevaltiossa myönnetään vain silloin kuin tosiasiallinen tulonsaaja asuu toisessa sopimusvaltiossa. Jos osinkoetuuden tosiasiallinen omistaja on yhtiö, joka välittömästi omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta, on osinko kuitenkin vapautettu verosta lähdevaltiossa. Voimassa olevan sopimuksen mukaan myönnetään lähdevaltiossa vastaava verovapaus, mikäli pääomaomistus on vähintään 25 prosenttia. Voimassa olevan sopimuksen määräys Färsaarten oikeudesta

kantaa korkeintaan 5 prosentin vero myös siinä tapauksessa, että osinko maksetaan yhtiölle, joka omistaa vähintään 25 prosenttia maksavan yhtiön pääomasta on poistettu. Osingon verottamista lähdevaltiossa olevan kiinteän toimipaikan tai kiinteän paikan tulona koskevat 2 kappaleen määräykset merkitsevät sitä, että lähdevaltion oikeutta verottaa ei rajoiteta sopimuksella. Syntynyt kaksinkertainen verotus poistetaan, milloin Suomi on osingon saajan kotivaltio, veronhyvityksellä 25 artiklan 3 kappaleen a kohdan määräysten mukaisesti. Pohjoismaiden verolainsäädännöt, jotka rakentuvat keskenään pääasiallisesti yhtenäisille periaatteille, ovat mahdollistaneet valtioille monenkeskisessä kaksinkertaista verotusta koskevassa sopimuksessa löytämään yhtenäiset ratkaisut useimpiin ongelmiin. Tärkeitä kansallisia eroja on kuitenkin, erityisesti yhteisöjen saaman tulon ja osingon verottamisessa. Tästä syystä ei ole ollut mahdollista päästä täysin yhtenäisiin sopimusmääräyksiin osingon osalta, vaikka osinkoartiklaa on uudessa sopimuksessa voitu merkittävästi lyhentää ja artiklan sääntöjä yhtenäistää. Näin ollen voidaan edelleen islantilaisen yhtiön maksamasta osingosta suoritettavaa Islannin veroa korottaa enintään 15 prosenttiin, sikäli kuin osinkoa on vähennetty islantilaisen yhtiön tulosta Islannissa toimitetussa verotuksessa (4 kappale). Vastaava Norjaa koskeva määräys voimassa olevan sopimuksen 10 artiklan 5 kappaleessa on poistettu, koska norjalaiset yhtiöt eivät enää ole oikeutettuja tekemään vähennyksiä jaetusta voitosta. Artiklan 7 kappaleen mukaan voivat toimivaltaiset viranomaiset sopia keskenään, että laitos, joka tarkoituksensa perusteella on vapaa osingosta suoritettavasta verosta kotivaltiossaan, vapautetaan osingosta suoritettavasta verosta lähdevaltiossa.

11 artikla. OECD:n mallisopimuksesta poiketen korosta verotetaan artiklan 1 kappaleen mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa koron saaja asuu, jollei koron verottamista lähdevaltiossa olevan kiinteän toimipaikan tai kiinteän paikan tulona koskevia 2 kappaleen määräyksiä ole sovellettava. Tämä sääntely vastaa sitä käytäntöä, jota Suomi pyrkii noudattamaan neuvotellessaan verosopimuksista. Sääntely voidaan nähdä myös sitä taustaa vasten, että luonnollisen henkilön, joka ei asu Suomessa, ja ulkomaisen yhteisön, jos sillä ei ole kiinteää toimipaikkaa täällä, on tuloverolain (1535/92)

9 §:n 2 momentin mukaan vain eräissä harvinaisissa ja vähämerkityksellisissä tapauksissa suoritettava Suomesta saadusta korosta veroa täällä.

12 artikla. Rojaltista verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa rojaltin saaja asuu (1 kappale), jollei rojaltin verottamista lähdevaltiossa olevan kiinteän toimipaikan tai kiinteän paikan tulona koskevia 2 kappaleen määräyksiä ole sovellettava. Artiklan määräykset ovat asiallisesti voimassa olevan sopimuksen ja OECD:n mallisopimuksen vastaavien määräysten mukaiset. Rojaltia, joka maksetaan kiinteän omaisuuden käyttöoikeudesta sekä kaivoksen tai muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä, verotetaan 6 artiklan mukaan.

13 artikla. Myyntivoiton verottaminen säännellään tässä artiklassa. Kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta voidaan OECD:n mallisopimuksen mukaisesti verottaa siinä valtiossa, jossa omaisuus on (1 kappale). Kiinteistöyhteisön osakkeen tai muun osuuden (esimerkiksi suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeen) luovutuksesta saatua voittoa koskeva 2 kappaleen määräys on otettu sopimukseen Suomen pyynnöstä. Artiklan 3 kappaleen määräykset ovat asiallisesti OECD:n mallisopimuksen vastaavien määräysten mukaiset. Voitosta, joka saadaan kansainvälisessä liikenteessä olevan laivan tai ilma-aluksen luovutuksesta, verotetaan 4 kappaleen mukaan vain siinä valtiossa, jossa luovuttaja asuu. Voitosta, joka saadaan konttien luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä (5 kappale). Muun kuin 1—5 kappaleessa tarkoitettua omaisuuden luovutuksesta saadusta voitosta verotetaan pääsääntöisesti vain luovuttajan kotivaltiossa (6 kappale). Tästä säännöstä tehtävistä poikkeuksista määrätään 7 kappaleessa. Sopimuksen liittyvään pöytäkirjaan on voimassa olevaan sopimukseen liittyvän pöytäkirjan mukaisesti otettu määräys, joka merkitsee, että 13 artiklan määräykset eivät vaikuta Tanskan oikeuteen oman lainsäädäntönsä mukaan verottaa osakevoitosta, jonka Tanskasta muuttavan henkilön katsotaan saaneen maastamuuton yhteydessä (pöytäkirjan IV kohta).

14 artikla. Itsenäisestä ammatinharjoittamisesta saatua tuloa verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon saaja asuu, jollei hänellä ole toimintansa harjoittamista varten

toisessa sopimusvaltiossa kiinteää paikkaa, esimerkiksi vastaanotto- tai toimistohuoneistoa. Viimeksi mainitussa tapauksessa voidaan kiinteään paikkaan kuuluvasta tulosta verottaa siinä valtiossa, jossa tämä kiinteä paikka on. Tältä osin artikla on asiallisesti voimassa olevan sopimuksen ja OECD:n mallisopimuksen mukainen. Lisäksi voidaan voimassa olevan sopimuksen mukaisesti, mutta mallisopimuksesta poiketen tulosta verottaa siinä valtiossa, jossa toimintaa harjoitetaan, jos tulon saaja oleskelee tässä valtiossa toimintansa harjoittamista varten enemmän kuin 183 päivää kahdentoista kuukauden aikana, vaikka hänellä ei ole kiinteää paikkaa siellä.

15 artikla. Yksityisestä palveluksesta saadun tulon verotusta säännellään tässä artiklassa, joka noudattaa OECD:n mallisopimuksen pääperiaatteita. Tuloa voidaan siis pääsääntöisesti verottaa siinä valtiossa, jossa työ tehdään (1 kappale). Poikkeuksen muodostavat tietyt niin sanotun 183-päivän säännön mukaiset tilapäistyöt. Milloin sääntöä voidaan soveltaa, tulosta verotetaan vain tulon saajan kotivaltiossa. Tätä sääntöä koskevat määräykset on otettu 2 kappaleeseen. Näitä määräyksiä ei ole asiallisesti muutettu voimassa olevaan sopimukseen verrattuna. Tätä sääntöä ei mm. sovelleta, milloin kysymys on työvoiman vuokrauksesta (d kohta). Tämä poikkeus merkitsee, että tulosta saadaan verottaa siinä valtiossa, jossa työ suoritetaan. Sanonta "työvoiman vuokraus" selostetaan pöytäkirjan V.1 ja V.2 kohdissa.

Pohjoismaiden välillä on nykyisen sopimuksen mukaan voimassa erityisiä, OECD:n mallisopimuksesta osittain poikkeavia, laivassa tai ilma-aluksessa toimessa olevaa henkilöstöä koskevia määräyksiä. Nämä määräykset on siirretty uuteen sopimukseen (3 ja 4 kappale). Tulosta, joka saadaan kansainvälisessä liikenteessä olevassa pohjoismaisessa laivassa tehdystä työstä voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla on (3 kappale). Määräys poikkeaa voimassa olevasta sopimuksesta, jonka mukaan sellainen tulo verotetaan vain tässä valtiossa. Lisäksi nykyisessä sopimuksessa oleva määräys käsittää työn laivassa, joka on myös muussa liikenteessä kuin kansainvälisessä liikenteessä. Sitä vastoin määräykset työstä saadun tulon verottamisesta, milloin työ tehdään kansainvälisessä liikenteessä olevassa ilma-aluksessa sekä kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntialuks-

sa, ovat muuttumattomat. Sellainen tulo verotetaan vain tulonsaajan kotivaltiossa (4 kappale). Sopimuksen voimaantuloa koskevaan 31 artiklan 3 kappaleeseen sisältyy siirtymäsäännös, jonka mukaan tulo, joka saadaan kansainvälisessä liikenteessä olevassa pohjoismaisessa laivassa tehdystä työstä verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla on, eli edelleen voimassa olevaan sopimukseen sisältyvän määräyksen mukaisesti. Siirtymäsäännös koskee niitä kolmea ensimmäistä vuotta, joina uutta sopimusta sovelletaan.

Sopimukseen liittyvään pöytäkirjaan on samoin kuin aikaisemmin otettu erityismääräyksiä, jotka koskevat 15 artiklan soveltamista. Pöytäkirjan I. 3 ja I. 4 kohtien mukaan sovelletaan erityisiä määräyksiä sellaisesta työstä saadun tulon verottamiseen, joka käsittää poroaitojen rakentamisen ja kunnossapidon Suomen ja Norjan välisellä valtakunnanrajalla. Tässä sovelletaan samoja periaatteita kuin niiden yritysten verottamisessa, joiden toiminta käsittää poroaitojen rakentamisen ja kunnossapidon (I.1 kohta).

Voimassa olevassa sopimuksessa on erityisiä määräyksiä, jotka koskevat niin sanottujen rajankävijöiden verotusta. Rajankävijällä tarkoitetaan henkilöä, joka asuu sopimusvaltiossa ja säännöllisesti, s.o. vähintään kerran viikossa, oleskelee tämän valtion rajakunnassa olevassa vakinaisessa asunnossaan sekä työskentelee naapurivaltion rajakunnassa. Rajankävijää verotetaan vain kotivaltiossa tulosta, jonka hän on saanut naapurivaltiossa tehdystä työstä. Myös uudessa sopimuksessa on vastaavia rajankävijöiden verotusta koskevia määräyksiä (pöytäkirjan VI kohta). Määräykset ovat yhdenmukaiset niiden voimassa olevan sopimuksen määräysten kanssa, jotka koskevat Norjan ja Ruotsin välisiä suhteita. Voimassa olevaan sopimukseen liittyvän pöytäkirjan VII. 1 kohdan erityinen määräys, joka koskee toisaalta Suomen ja toisaalta Norjan tai Ruotsin välisiä suhteita, on poistettu.

16 artikla. Artiklan mukaan voidaan johtajapalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva yritys maksaa, verottaa tässä valtiossa. Määräys on voimassa olevan sopimuksen ja OECD:n mallisopimuksen vastaavan määräyksen mukainen.

17 artikla. Taiteilijoiden ja urheilijoiden tässä ominaisuudessaan saamasta hyvityksestä voidaan aina verottaa siinä valtiossa, jossa

toimintaa harjoitetaan (1 kappale). Tätä määrystä sovelletaan riippumatta siitä, onko tulon saaja vapaan ammatin harjoittaja vai toisen palveluksessa oleva henkilö. Kiinteää paikkaa ja 183-päivän sääntöä koskevia 14 artiklan ja 183-päivän sääntöä koskevia 15 artiklan määräyksiä ei siis sovelleta. Sama koskee tapausta, jossa hyvitys ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen (2 kappale). Molemmat kappaleet ovat asiallisesti voimassaolevan sopimuksen ja OECD:n mallisopimuksen mukaiset. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva taiteilija tai urheilija saa toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan toiminnasta, verotetaan kuitenkin vain ensisimainitussa valtiossa, milloin vierailu tässä toisessa valtiossa pääasiallisesti rahoitetaan ensiksi mainitun valtion julkisilla varoilla (3 kappale). Tämä määräys on voimassa olevan sopimuksen vastaavan määräyksen mukainen, mutta sillä ei ole vastinetta OECD:n mallisopimuksessa.

18 artikla. Eläkkeestä, elinkorosta sekä sosiaalilainsäädännön mukaan tapahtuvasta suorituksesta verotetaan samoin kuin voimassa olevan sopimuksen mukaan vain siinä valtiossa, josta maksu tapahtuu (1 kappale). Artiklan piiriin kuuluu sekä yksityisen palveluksen perusteella maksettu eläke että julkisen palveluksen perusteella maksettu eläke. Määräys merkitsee, että Suomen sisäisiä määräyksiä, jotka koskevat ulkomailta asuvan henkilön saaman tällaisen tulon verottamista, voidaan soveltaa täydessä laajuudessaan. Elatusapu, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle puolisolalle tai entiselle puolisolalle tai lapselle, vapautetaan verosta tässä toisessa valtiossa, milloin elatusapu olisi vapautettu verosta siinä valtiossa, josta maksu tapahtuu, jos saaja olisi asunut siellä (2 kappale).

19 artikla. Tässä artiklassa käsitellään julkisesta palveluksesta saatua tuloa, ei kuitenkaan eläkettä. Tuloa verotetaan 1 kappaleessa olevan pääsäännön mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, josta maksu tapahtuu. Artiklan 2 kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa tuloa verotetaan kuitenkin vain saajan kotivaltiossa. Määräystä sovelletaan kun työ tehdään muussa sopimusvaltiossa kuin mistä hyvitys maksetaan. Määräys on voimassa olevan sopimuksen vastaavan määräyksen ja olennaisilta osin OECD:n mallisopimuksen mukainen. Artiklan 3 kappale, jolla ei ole vastinetta voimassa olevassa sopimuksessa,

on asiallisesti mallisopimuksen mukainen.

Julkisen palveluksen perusteella maksetusta eläkkeestä verotetaan, kuten edellä on mainittu, 18 artiklan mukaan. Sopimus poikkeaa tältä osin OECD:n mallisopimuksesta, jossa samoja verotusperiaatteita sovelletaan sekä eläkkeeseen että palkkaan.

20 artikla. Tässä artiklassa on määräyksiä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden saamien tulojen verovapaudesta eräissä tapauksissa. Artikla on asialliselta sisällöltään voimassa olevan sopimuksen ja OECD:n mallisopimuksen mukainen. Tämän lisäksi on kuitenkin samoin kuin voimassa olevassa sopimuksessa pidetty perusteltuna myöntää Färsaarilla tai Islannissa asuville opiskelijoille ja harjoittelijoille erityisen edullinen verotuskohtelu silloin, kun he työskentelevät muussa Pohjoismaassa. Tätä koskevat määräykset on otettu pöytäkirjan IX.1 ja IX.2 kohtaan. Määräykset ovat asiallisesti samansisältöiset voimassa olevan sopimuksen vastaavien määräysten kanssa.

21 artikla. Tähän artiklaan sisältyy samoin kuin voimassa olevaan sopimukseen hiilivetyesiintymien, s.o. öljy- ja kaasuesiintymien, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvän liiketulon, itsenäisesti samansisältöisestä saadun tulon, yksityisestä palveluksesta saadun tulon ja myyntivoiton verotusta koskevia erityisiä määräyksiä. Määräykset vastaavat asiallisesti voimassa olevaa sopimusta. Tämän artiklan määräysten ja muiden määräysten välistä suhdetta myös selvennetään. Niin ollen tämän artiklan määräyksiä sovelletaan sopimuksen muiden määräysten estämättä, lukuun ottamatta laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen saatua tuloa koskevan 8 artiklan määräyksiä (1 kappale). Esimerkiksi tulo, joka saadaan öljyn kuljettamisesta laivalla sopimusvaltiossa olevalta talteenottamisalueelta toisessa sopimusvaltiossa olevaan paikkaan, jää aina 21 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle. Tällaisesta tulosta verotetaan 8 artiklan määräysten mukaan. Lisäksi 21 artiklan 1 kappaleesta käy ilmi, että myös hiilivetyesiintymien alustava selvitystyö kuuluu artiklan määräysten piiriin. Sopimusvaltiossa asuvan henkilön, joka toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella harjoittaa hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvää liiketoimintaa tai itsenäistä ammattitoimintaa, katsotaan harjoittavan toimintaa mainitussa toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipai-

kasta tai kiinteästä paikasta (2 kappaleen a kohta). Sama koskee toimintaa tutkimus- tai talteenottamisalueella, joka ulottuu rannikon ulkopuolella olevasta paikasta maihin, jos toimintaa harjoitetaan osittain rannikon ulkopuolella ja osittain maa-alueella (2 kappaleen b kohta). Tätä määräystä sitä vastoin ei sovelleta tapauksessa, jossa toiminta kokonaan tapahtuu maissa, vaikka kysymyksessä oleva maa-alue olisi osa tutkimus- tai talteenottamisalueesta, joka käsittää myös rannikon ulkopuolella olevan alueen. Toiminta, joka käsittää jalostamattomien hiilivetyjen kuljetukseen käytettävän putkijohdon rakentamisen tai asentamisen taikka tällaiseen toimintaan välittömästi liittyvän rakennustyön, katsotaan harjoitetuksi kiinteäksi toimipaikasta myös maissa tapahtuvan toiminnan osalta, milloin toiminta sisältyy hankkeeseen, joka ulottuu rannikon ulkopuolella olevasta paikasta maa-alueelle (2 kappaleen c kohta). Artiklan 2 kappaleen b ja c kohdan määräykset ovat syntyneet sen mahdollistamiseksi, että toimintaa kokonaisuudessaan käsitellään samojen sääntöjen mukaan, vaikka sitä osittain harjoitetaan maissa. Artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos toiminta kestää enintään 30 päivää kahdentoista kuukauden aikana (3 kappale). Sellaisen palkan verotus, joka saadaan hiilivetyesiintymien alustavaa selvitystyötä, tutkimista tai hyväksikäyttöä harjoittavan työnantajan lukuun tehdystä työstä, säännellään 7 kappaleessa. Artiklan 8 kappaleen määräykset on alunperin otettu sopimuksen Tanskan pyynnöstä. Tanskan lainsäädännön mukaan katsotaan veronalaisen voiton syntyvän eräissä tapauksissa, jolloin siirrettävä porauslaite tai hotellilautta siirretään Tanskasta tämän valtion ulkopuolella olevalle alueelle. Milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa toimintaa toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella, vapautetaan kuitenkin tällainen voitto verosta tässä toisessa valtiossa (8 kappale). Tämän kappaleen toisessa lauseessa oleva voiton määritelmä merkitsee, että verosta vapautettava määrä ei sisällä ns. palautuneita poistoja, jotka siis luetaan veronalaiseen tuloon. Artiklan 9 kappaleen mukaan voidaan voitosta, joka saadaan eräiden hiilivetyesiintymiin liittyvien oikeuksien ja osakkeiden tai muiden osuuksien luovutuksesta, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa esiintymä on.

22 artikla. Tulosta, jota ei ole käsitelty 6—21 artiklassa, verotetaan pääsäännön mukaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tulon

saaja asuu. Artiklan määräykset ovat voimassa olevan sopimuksen ja asiallisesti OECD:n mallisopimuksen mukaiset.

23 artikla. Varallisuuden verottamista koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan, joka olennaisilta osiltaan on voimassa olevan sopimuksen ja OECD:n mallisopimuksen mukainen. Tavarankuljetukseen käytetyistä konteista verotetaan vain luovuttajan kotivaltiossa, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä (4 kappale). Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan sopimusvaltiossa vain sen suhteessa toiseen sopimusvaltioon, joka kantaa varallisuudesta yleistä veroa (7 kappale). Sellaista veroa ei ole tällä hetkellä Tanskassa eikä Färsearilla. Mikäli Tanska tai Färsearet myöhemmin ottaa tällaisen veron käyttöön, sovelletaan sopimusta myös tähän veroon (2 artiklan 4 kappale).

24 artikla. Tämän artiklan mukaan tulosta tai varoista, josta sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesää verotetaan, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesän osakasta. Määräyksellä, jolla ei ole vastinetta OECD:n mallisopimuksessa, on Suomessa merkitystä tuloverolain 17§:n ja varallisuusverolain (1537/92) 6§:n soveltamisen kannalta, ja sen tarkoituksena on estää kuolinpesän saaman tulon tai sen omistaman varallisuuden verottaminen sekä kuolinpesän että sen osakkaiden tulona tai varallisuutena. Artikla on muuttamaton.

25 artikla. Kaksinkertaisen verotuksen poistamista koskevat määräykset ovat tässä artiklassa (menetelmäartikla). Islanti soveltaa samoin kuin voimassa olevan sopimuksen mukaan vapautusmenetelmää (4 kappale) päämenetelmänä kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi. Sopimuksessa on kuitenkin ennakoitu, että Islanti myöhemmin saattaa muuttaa menetelmä määräyksiään (pöytäkirjan X. 4 kohta). Tanskassa, Färsearilla, Suomessa ja Ruotsissa on samoin kuin nykyisen sopimuksen mukaan veronhyvitysmenetelmä päämenetelmä (1, 2, 3 ja 6 kappale). Myös Norja soveltaa nykyään, voimassa olevasta sopimuksesta poiketen, päämenetelmään veronhyvitysmenetelmää (5 kappale). Jos Suomessa asuva henkilö toisesta sopimusvaltiosta saa yksityisestä palveluksesta tuloa, jota tarkoitetaan 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a kohdassa ja josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa, vapautetaan tämä tulo kuitenkin Suomen verosta (3 kappaleen c ja d kohta). Tulok-

seksi tulee niin ollen käytännössä, että veroa tästä tulosta maksetaan vain tässä toisessa valtiossa. Poikkeuksena säännöstä on tapaus, että verovelvollinen keinotekoisesti yrittää jakaa tulonsa verotettavaksi kahdessa tai useammassa sopimusvaltiossa alentaakseen kokonaisverorasitustaan (7 kappale). Tällöin sovelletaan veronhyvitysmenetelmää. Suomi soveltaa vapautusmenetelmää myös sellaisissa tapauksissa, joissa tuloa tai varallisuutta sopimuksen mukaan verotetaan vain toisessa Pohjoismaassa (3 kappaleen d kohta). Veronhyvitystä koskevilla määräyksillä esiintyvän sanonnan "tässä toisessa valtiossa maksettu vero" määritelmän mukaan katsotaan sanonnan käsittävän veron, joka siitä valtiosta, jossa se tosiasiallisesti on maksettu, on siirrettävä mainittuun toiseen valtioon hyvittäväksi verovelvollista (7 kappale). Tällainen siirretty veromäärä vähennetään siis siitä verosta, joka verovelvollisen on suoritettava kotivaltiossaan.

Artikla 26. Artiklan 1, 2 ja 5 kappaleen määräykset vastaavat asiallisesti voimassa olevan sopimuksen 26 artiklan 1-3 kappaleita. Uudessa sopimuksessa on määräykset tietyistä eläkkeistä ja elinkoroista otettu artiklan uuteen 3 ja 4 kappaleeseen. Artiklan 3 kappaleen uuden määräyksen mukaan 2 kappaleen määräyksiä niin sanotusta toissijaisesta verotusoikeudesta ei sovelleta suomalaiseen kansaneläkkeeseen ja tiettyihin muihin verottomiin suomalaisiin eläkkeisiin ja sosiaalietuihin eikä myöskään ruotsalaiseen kansaneläkkeeseen. Artiklan 4 kappaleen uusi määräys merkitsee, että eläke tai elinkorko, joka verotetaan vastaanottajan kotivaltiossa toissijaista verotusoikeutta koskevien määräysten mukaan, otetaan verotettavaksi siellä vain siltä osin, kuin eläke tai elinkorko ylittää 20 000 Ruotsin kruunua kalenterivuodessa tai sitä vastaavan arvon asianomaisessa muussa pohjoismaisessa valuutassa, mikäli vastaanottaja olisi ollut oikeutettu maksajavaltiossa erityiseen vähennykseen iän tai invaliditeetin perusteella.

27—30 artikla. Näihin artikloihin sisältyvät syrjäntäkieltoa (27 artikla), keskinäistä sopimusmenettelyä (28 artikla), diplomaattisten edustustojen ja konsuliedustustojen jäseniä (29 artikla) sekä alueellista laajentamista (30 artikla) koskevat määräykset ovat asiallisesti voimassa olevan sopimuksen mukaiset.

31 artikla. Sopimuksen voimaantuloa koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan.

32 artikla. Sopimuksen päättymistä koskevat määräykset sisältyvät tähän artiklaan.

OECD:n mallisopimus sisältää määräyksiä verotusta koskevien tietojen vaihtamisesta. Pohjoismaisessa sopimuksessa ei ole tällaisia määräyksiä. Syynä tähän on, että Pohjoismaiden välinen virka-apua veroasioissa koskeva monenkeskinen sopimus (SopS 37/91) sisältää määräyksiä tällaisten tietojen vaihtamisesta sekä muusta veroasioissa annettavasta hallinnollisesta virka-avusta.

2. Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Suomen ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Sitä sovelletaan lähdeveron osalta tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen, ja muiden tuloverojen osalta veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta, sekä varallisuusveron osalta varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sopimuksen voimaantulovuotta toiseksi seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

Nykyistä Pohjoismaiden välistä sopimusta lakataan soveltamasta tuloon tai varallisuuteen, johon esillä olevaa sopimusta sovelletaan.

Suomen ja Ruotsin välillä on voimassa sopimus uitosta Tornion ja Muonion rajoissa (SopS 19/49). Sopimuksessa on määräyksiä, jotka muun muassa koskevat mainittujen jokien uittoväylässä uittoa toimitta-

maan perustetun uittoyhdistyksen verovapautta. Suomen ja Norjan välillä on voimassa sopimus erityisistä määräyksistä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi rakennettaessa rajasiltoja y.m. (SopS 54/93). Tämä erityinen sopimus sisältää määräyksiä tietyn tulon tai voiton taikka varallisuuden verottamisesta, joka saadaan Suomen ja Norjan välisen valtakunnanrajan ylittävien rajasiltojen ym. rakentamisen, kunnossapidon tai käytön yhteydessä. Esillä oleva sopimus, samoin kuin nykyinenkään sopimus, ei vaikuta mainitun sopimuksen ja erityissopimuksen voimassaoloon (sopimukseen liittyvän pöytäkirjan XII. 1 ja XII. 2 kohta).

3. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Sopimuksen useat määräykset poikkeavat voimassa olevasta verolainsäädännöstä. Tämän vuoksi sopimus vaatii näiltä osin Eduskunnan hyväksymisen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1996 Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1996 Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §
Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 4 päivänä lokakuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

SOPIMUS

Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi

Tanskan hallitus yhdessä Färsaarten maakuntahallituksen kanssa sekä Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset, jotka haluavat tehdä sopimuksen tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi,

jotka toteavat, että Färsaarten osalta sopimuksen piiriin kuuluvien asioiden hoitaminen myös suhteessa ulkomaihin kuuluu Färsaarten itsehallintoon sisältyvään toimivaltaan,

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon ja varallisuuden perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään kunkin sopimusvaltion, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon ja varallisuuden perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai kokonaisvarallisuuden taikka tulon tai varallisuuden osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat

a) Tanskassa

- 1) valtion tulovero,
- 2) kunnan tulovero,
- 3) maakunnan tulovero, ja
- 4) hiilivetyverolain mukaan suoritettavat verot,

(jäljempänä "Tanskan vero");

b) Färsaarilla

- 1) maakunnan vero,

- 2) kunnan vero,
- 3) kirkollisvero,
- 4) osinkovero,
- 5) rojaltivero,
- 6) korkovero, ja
- 7) hiilivetyverolain mukaan suoritettavat verot,

(jäljempänä "Färsaarten vero");

c) Suomessa

- 1) valtion tuloverot,
 - 2) yhteisöjen tulovero,
 - 3) kunnallisvero,
 - 4) kirkollisvero,
 - 5) korkotulon lähdevero,
 - 6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero, ja
 - 7) valtion varallisuusvero,
- (jäljempänä "Suomen vero");

d) Islannissa

- 1) valtion tulovero,
 - 2) erityinen valtion tulovero,
 - 3) kunnan tulovero,
 - 4) valtion varallisuusvero,
 - 5) erityinen valtion varallisuusvero, ja
 - 6) rahalaitosten tulo- ja varallisuusvero,
- (jäljempänä "Islannin vero");

e) Norjassa

- 1) valtion tulo- ja varallisuusvero,
- 2) kunnan tulo- ja varallisuusvero,
- 3) maakunnan tulovero,
- 4) verojenjakorahastolle suoritettava yhteinen vero,
- 5) öljyverolain mukaan suoritettavat verot, ja

6) ulkomaisille taiteilijoille maksettavista hyvityksistä suoritettava maksu valtiolle, (jäljempänä "Norjan vero");

f) Ruotsissa

- 1) valtion tulovero, siihen luettuina merimiesvero ja kuponkivero,
 - 2) ulkomailta asuvien erityinen tulovero,
 - 3) ulkomailta asuvien taiteilijoiden ym. erityinen tulovero,
 - 4) laajennusvaroista suoritettava vero,
 - 5) kunnan tulovero, ja
 - 6) valtion varallisuusvero,
- (jäljempänä "Ruotsin vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä

suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Tanskan ja Färssaarten osalta sopimusta sovelletaan lisäksi sellaiseen yleiseen varallisuusveroon, jonka Tanska tai Färssaaret saattaa ottaa käyttöön sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen. Sopimusvaltioiden toimivaltaiten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä olennaisista muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanannoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "sopimusvaltio" tarkoittaa Tanskaa, Suomea, Islantia, Norjaa ja Ruotsia; sanonta käsittää myös Tanskan valtakuntaan kuuluvan Färssaarten itsehallinnollisen kansanyhteisön; mikäli sopimuksen määräykset koskevat vain Tanskan ja Färssaarten välistä suhdetta käytetään sanontoja "valtakunnan osa" ja "toinen valtakunnan osa" sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;

sanonta käsittää myös kunkin valtion aluevesien ulkopuolella olevat alueet, joilla tällä valtiolla lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti on oikeuksia merenpohjan ja sen sisustan luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;

"Tanska" ei käsitä Färssaaria eikä Grönlantia; "Suomi" ei Suomen kunnallisveron osalta käsitä Ahvenanmaan maakuntaa; "Norja" ei käsitä Svalbardia (jolla tarkoitetaan myös Karhusaarta), Jan Mayenia eikä Euroopan ulkopuolella olevia Norjan alueita ("biland");

b) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja henkilöyhteenliittymän;

c) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;

d) "henkilöyhteenliittymä" tarkoittaa yhteenliittymää, jota ei veroteta itsenäisenä verosubjektina;

e) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;

f) sanonnalla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on; sanonta käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tar-

peiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, rakennukset, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

g) "kansalainen" tarkoittaa luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus; luonnollista henkilöä, joka on Tanskan kansalainen ja itsehallintolain (heimastyrislögi) mukaan asuu Färssaarilla, pidetään vain Färssaarten kansalaisena; sanonta tarkoittaa myös yhtiötä tai henkilöyhteenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

h) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;

i) "etuyhteys" tarkoittaa tapausta, jossa yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa olennaisen osan tämän toisen yrityksen pääomasta taikka jos samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat molempien yritysten johtoon tai valvontaan tahi omistavat olennaisen osan näiden yritysten pääomasta;

j) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa

- 1) Tanskassa: veroministeriä,
- 2) Färssaarilla: finanssiasiaien maakuntahallintomiestä,
- 3) Suomessa: valtiovarainministeriötä,
- 4) Islannissa: valtiovarainministeriä,
- 5) Norjassa: valtiovarain- ja tulliministeriä,
- 6) Ruotsissa: valtiovarainministeriä,

tai sitä kunkin valtion valtuutettua edustajaa tai viranomaista, jolle joku edellä mainituista tai muu antaa tehtäväksi hoitaa sopimusta koskevia kysymyksiä.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa

lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, liikkeen johtopaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion sekä sen valtioliset osat, paikallisviranomaiset ja julkisoikeudelliset laitokset. Sanonta

a) ei käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon tai siellä olevan varallisuuden perusteella, ja

b) käsittää henkilöyhteenliittymän ja kuolinpesän vain siltä osin kuin niiden tulosta tai varallisuudesta verotetaan tässä valtiossa vastaavalla tavalla kuin siellä asuvan henkilön tulosta tai varallisuudesta.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu useassa sopimusvaltiossa, määritetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto useassa valtiossa, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, missä valtiossa hänen elinietujensa keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa missään valtiossa, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi useassa valtiossa tai ei oleskele pysyvästi missään niistä, katsotaan hänen asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on usean valtion kansalainen tai ei ole minkään valtion kansalainen, on asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu useassa sopimusvaltiossa, katsotaan henkilön asuvan vain siinä valtiossa, jossa sen tosiasiallinen johto on.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti

a) yrityksen johtopaikan,

b) sivuliikkeen,

c) toimiston,

d) tehtaan,

e) työpajan, ja

f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Rakennus-, asennus- tai kokoonpanohanke, tahi toiminta, joka käsittää tällaisen hankkeen yhteydessä harjoitetun suunnittelun, valvonnan, neuvonnan tai muun avustavan henkilöstöpanoksen, muodostaa kiinteän toimipaikan, mutta vain jos hanke tai toiminta kestää yli kaksitoista kuukautta sopimusvaltiossa.

4. Tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua aikaa laskettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa sen yrityksen harjoittamana, jonka kanssa se on etuyhteydessä, jos toiminta on olennaisesti samankaltaista kuin viimeksi mainitun yrityksen harjoittama toiminta ja jos molempien yritysten toiminta koskee samaa hanketta.

5. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten,

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten,

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten,

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle,

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle,

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan

a)–e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

6. Jos henkilö, olematta itsenäinen edustaja, johon 7 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta sekä hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavanomaisesti, katsotaan tällä yrityksellä 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa jokaisen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 5 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan.

7. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, jos tämä henkilö toimii säännönmukaisen liike-toimintansa rajoissa.

8. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvala yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä — tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä — joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka toisessa sopimusvaltiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta ja metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

3. Jos yhtiön, jonka pääasiallisena tarkoituksena on omistaa kiinteää omaisuutta, osakkeiden tai muiden osuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai osuuksien omistajan käyttämään yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällai-

sen käyttöoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamasta kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa tällä tavalla, voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kussakin sopimusvaltiossa, jota asia koskee, kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuna yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla.

4. Mikäli sopimusvaltiossa noudatetun käytännön mukaan kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo määrätään jakamalla yrityksen kokonaistulo yrityksen eri osien kesken, eivät 2 kappaleen määräykset estä tätä sopimusvaltiota määräämästä verotettavaa tuloa tällaista jakamisenmenettelyä noudattaen. Käytettävän jakamisenmenetelmän on kuitenkin johdettava tässä artiklassa ilmaistujen periaatteiden mukaiseen tulokseen.

5. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan

kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

6. Sovelletaessa edellä olevia kappaleita on kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi luettava tulo vuodesta toiseen määrättävä samaa menetelmää noudattaen, jollei pätevästä ja riittävästä syistä muuta johdu.

7. Milloin liiketuloon sisältyy tuloa, jota käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tavarankuljetukseen käytettyjen konttien (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto) käytöstä, huollosta tai vuokralle antamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka

b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa.

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä mistä riippumattomien yri-

tysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee — ja tämän mukaisesti verottaa — tuloon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikeasua oikeutettuna sekä periaatteellisesti että määrällisesti. Tällaista oikeasua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalla osinkoetuuden omistajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, missä hän asuu, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 ja 3 kappaleen määräysten estämättä, osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa tällaiselle etuuden omistajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, siten määrättävä vero ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia osingon kokonaismääräs-

tä. Osinko vapautetaan kuitenkin verosta ensiksi mainitussa valtiossa, jos osinkoetuuden omistajana on yhtiö (lukuun ottamatta henkilöyhteenliittymää ja kuolinpesää), joka välittömästi omistaa vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta.

4. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä voidaan osingosta suoritettavaa Islannin veroa korottaa enintään 15 prosenttiin, sikäli kuin tällaista osinkoa on vähennetty maksavan yhtiön tulosta Islannin veroa määrättäessä.

5. Tämän artiklan 3 ja 4 kappaleen määräykset eivät vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

6. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, osuustodistuksista tai muista oikeuksista, jotka eivät ole saamia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muuta yhtiöstä saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

7. Tämän artiklan 3 ja 4 kappaleen estämättä voivat sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sopia keskenään, että osinko, jonka sopimuksessa nimetty, tarkoitukseltaan yleisesti hyvää tekevää tai muutoin yleishyödyllinen laitos, joka on vapaa osingosta suoritettavasta verosta sen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, jossa laitos asuu, vapautetaan toisessa sopimusvaltiossa tässä toisessa valtiossa olevalta yhtiöltä saadusta osingosta suoritettavasta verosta.

8. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiossa, ei tämä toinen valtio saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kerntyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiossa ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle

henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on korkoetuuden omistaja.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalle korkoetuuden omistajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa kuin siinä, jossa hän asuu, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 kappaleen määräysten estämättä, korosta, joka kertyy sopimusvaltiossa ja maksetaan tällaiselle etuuden omistajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa kaikenlaatuisista saamisista, jotka eivät ole 10 artiklan 6 kappaleen mukaisia osinkoa, riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debenttureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debenttureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavaa sakkomaksua ei tätä artiklaa sovellettaessa pidetä korkona.

4. Jos koron määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan velkaan nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiossa ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on rojaltietuuden omistaja.

2. Milloin sopimusvaltiossa asuvalle rojaltietuuden omistajalla on kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka muussa sopimusvaltiossa

kuin siinä, jossa hän asuu, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan, voidaan, 1 kappaleen määräysten estämättä, rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan tällaiselle etuuden omistajalle, verottaa 7 tai 14 artiklan määräysten mukaisesti siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (siihen luettuina elokuvafilmi sekä radio- ja televisiolähetyksessä käytettävä filmi ja nauha) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käyttämisestä tai käyttöoikeudesta taikka kokemusperäisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta tiedosta.

4. Jos rojaltin määrä maksajan ja etuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja etuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, sovelletaan tämän artiklan määräyksiä vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kunkin asianomaisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Myyntivoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on kiinteän omaisuuden omistaminen ja jonka varoista (ennen velkojen vähentämistä) välittömästi tai välillisesti enemmän kuin 75 prosenttia koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa

olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan luonnollisen henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.

4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa kansainväliseen liikenteeseen käytettävän laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

5. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tavarankuljetukseen käytettävien konttien (niihin luettuina perävaunu ja vastaavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto) luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

6. Voitosta, joka saadaan muun kuin 1—5 kappaleessa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

7. Sopimusvaltion lainsäädännön mukaan siellä kotipaikan omaavan yhtiön tai henkilöyhteenliittymän osakkeen tai muun osuuden tai oikeuden luovutuksesta syntyneestä voitosta, taikka toisessa sopimusvaltiossa kotipaikan omaavan yhtiön tai henkilöyhteenliittymän osakkeen tai muun osuuden tai oikeuden luovutuksesta syntyneestä voitosta, jos luovutetun osakkeen, osuuden tai oikeuden arvo pääosaltaan välittömästi tai välillisesti perustuu ensiksi mainitun valtion lainsäädännön mukaan siellä kotipaikan omaavan yhtiön tai henkilöyhteenliittymän osakkeen, muun osuuden tai oikeuden omistamiseen, ja jonka voiton tässä valtiossa asunut ja toisessa sopimusvaltiossa asuvaksi tullut luonnollinen henkilö saa, voidaan, 6 kappaleen määräysten estämättä, verottaa ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa, jos osakkeen, osuuden tai oikeuden luovutus tapahtuu jonakin ajankohtana niiden viiden vuoden aikana, jotka välittömästi seuraavat sitä vuotta, jona henkilö lakkasi asumasta ensiksi mainitussa valtiossa. Yhtiön tai henkilöyhteenliittymän oikeudella tarkoitetaan tätä kappaletta sovellettaessa vaihtovelkakirjaa, vaihdettavaa

voitto-osuustodistusta, yhtiön tai henkilöyhteinliittymän antamaa optio-oikeutta sekä optio-oikeutta ja termiiniä, jotka koskevat yhtiön tai henkilöyhteinliittymän osuuksia tai osakkeita tai jotka koskevat jotakin muista mainituista rahoitusinstrumenteista.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva luonnollinen henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tulosta voidaan kuitenkin verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jos

a) hänellä on tässä toisessa sopimusvaltiossa kiinteä paikka, joka on vakinaisesti hänen käytettäväänään toiminnan harjoittamiseksi, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava tähän kiinteään paikkaan kuuluvaksi, tai

b) hän oleskelee tässä toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, yli 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä oleva verovuoden aikana, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava tämän jakson tai näiden jaksojen aikana tässä toisessa valtiossa harjoitettuun toimintaan kuuluvaksi.

2. Sanonta "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sellaisen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat.

15 artikla

Yksityinen palvelus

1. Jollei 16, 18, 19, 20 ja 21 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, voidaan työstä saadusta hyvityksestä verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa

sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos

a) saaja oleskelee tässä toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevan verovuoden aikana, ja

b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu tässä toisessa valtiossa, ja

c) hyvityksellä ei rasieta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on tässä toisessa valtiossa, sekä

d) kysymys ei ole työvoiman vuokrauksesta.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan tulosta, joka saadaan epäitsenäisestä työstä, milloin työ tehdään kansainvälisessä liikenteessä olevassa tanskalaisessa, färsaarelaisessa, suomalaisessa, islantilaisessa, norjalaisessa tai ruotsalaisessa laivassa, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla on; sopimusvaltiossa asuvan henkilön niin sanotuin bareboat ehdoin rahtaama ulkomainen laiva rinnastetaan tätä määräystä sovellettaessa vastaavasti tanskalaiseen, färsaarelaiseen, suomalaiseen, islantilaiseen, norjalaiseen tai ruotsalaiseen laivaan.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä verotetaan tulosta, joka saadaan epäitsenäisestä työstä, milloin työ tehdään

a) kansainvälisessä liikenteessä olevassa ilma-aluksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu,

b) kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntialuksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa työtulon saaja asuu, myös silloin kun tulo työstä saadaan tiettyä osuutena tai osana kalastus-, hylkeenpyynti- tai valaanpyyntitoiminnan voitosta.

16 artikla

Johtokunnan jäsenen palkkio

Johtokunnan jäsenen palkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön johtokunnan tai muun sellaisen elimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla

Taiteilijat ja urheilijat

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa taiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaitelijana tai muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan taiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta toiminnasta, ei tule taiteilijalle tai urheilijalle itselleen vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa taiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka saadaan sopimusvaltiossa asuvan taiteilijan tai urheilijan toisessa sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, milloin vierailu tässä toisessa valtiossa pääasiallisesti rahoitetaan ensiksi mainitun valtion julkisilla varoilla. Tässä tapauksessa tulosta verotetaan vain tässä ensiksi mainitussa valtiossa.

18 artikla

Eläke ym.

1. Eläkkeestä ja elinkorosta, joka maksetaan sopimusvaltiossa, ja suorituksesta, joka tapahtuu sopimusvaltiosta tämän valtion sosiaalilainsäädännön mukaan, toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

2. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä vapautetaan elatusapu, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle puolisolalle tai entiselle puolisolalle tai lapselle, verosta tässä toisessa valtiossa, milloin elatusapu olisi ollut vapautettu verosta ensiksi mainitussa valtiossa, jos saaja olisi asunut siellä.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina joko henkilön elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu velvoitukseen toi-

meenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen vastikkeeksi.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka sopimusvaltio, sen valtiollinen osa, paikallisviranomaisen tai julkisoikeudellinen laitos maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, osan, viranomaisen tai laitoksen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Jos henkilö saa 1 kappaleessa tarkoitetun palkan tai muun sellaisen hyvityksen työstä, jonka hän on tehnyt muussa sopimusvaltiossa kuin mistä palkka tai hyvitys maksetaan, palkasta tai hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä valtiossa, jossa työ tehdään, jos saaja on henkilö, joka asuu tässä valtiossa ja

a) on tämän valtion kansalainen, tai

b) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.

3. Tämän sopimuksen 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muihin sellaiseen hyvitykseen, jotka maksetaan sopimusvaltion, sen valtiollisen osan, paikallisviranomaisen tai julkisoikeudellisen laitoksen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

Henkilöä, joka oleskelee sopimusvaltiossa ainoastaan

a) tässä valtiossa olevassa oppilaitoksessa harjoitettavia opintoja varten, jos opinnot ovat senluonteisia, että julkisista varoista maksettavaa opintotukea voidaan saada tässä valtiossa, tai

b) tässä valtiossa tapahtuvaa liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelua varten,

ja joka asuu tai välittömästi ennen tätä oleskelua asui toisessa sopimusvaltiossa, ei ensiksi mainitussa valtiossa veroteta rahamääristä, jotka hän saa tämän valtion ulkopuolella olevasta lähteestä elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten.

21 artikla

Hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvä toiminta

1. Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä, lukuun ottamatta 8 artiklan määräyksiä, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan, milloin sopimusvaltiossa asuva henkilö toisessa sopimusvaltiossa harjoittaa tässä toisessa valtiossa olevien hiilivetyesiintymien alustavaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvää toimintaa.

2. a) Sopimusvaltiossa asuvan henkilön, joka toisen sopimusvaltion rannikon ulkopuolella harjoittaa 1 kappaleessa tarkoitettua toimintaa, katsotaan harjoittavan tätä toimintaa tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta tai kiinteästä paikasta.

b) Jos tällainen henkilö harjoittaa toimintaansa tutkimus- tai talteenottamisalueella, joka ulottuu tämän toisen valtion rannikon ulkopuolella olevasta paikasta tämän valtion maa-alueelle, eikä toimintaa harjoiteta ainoastaan maa-alueella, sovelletaan vastaavasti a) kohtaa.

c) Toiminta, joka käsittää jalostamattomien hiilivetyjen kuljetukseen käytettävän putkijohdon rakentamisen tai asentamisen, taikka tällaiseen toimintaan välittömästi liittyvä rakennustyö, katsotaan harjoitetuksi tässä toisessa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta myös maissa tapahtuvan toiminnan osalta, milloin toiminta sisältyy hankkeeseen, joka ulottuu tämän valtion rannikon ulkopuolella olevasta paikasta tämän valtion maa-alueelle.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos toiminta kestää yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 30 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona.

4. Tämän artiklan 3 kappaleessa tarkoitettua aikaa laskettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa sen yrityksen harjoittamana, jonka kanssa se on etuyhteydessä, jos toiminta on olennaisesti samankaltaista kuin viimeksi mainitun yrityksen harjoittama toiminta ja jos molempien yritysten toiminta koskee samaa hanketta.

5. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa 2 kappaleen a) ja b) kohdassa tarkoitettulle toisen sopimusvaltion alueelle, jossa harjoitetaan hiilivetyesiintymien alusta-

vaan selvitystyöhön, tutkimiseen tai hyväksikäyttöön liittyvää liiketoimintaa, tai tällaisella alueella laivalla tai ilma-aluksella suoritetusta henkilöstön tai tarvikkeiden kuljetuksesta tahi tällaiseen toimintaan liittyvästä hinajien, huoltoalusten tai muiden apualusten käytöstä, verotetaan vain ensiksi mainitussa valtiossa.

6. Tämän sopimuksen 13 artiklan 4 kappaleen ja 23 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan voittoon, joka saadaan 5 kappaleessa tarkoitettujen laivojen, veneiden tai ilma-alusten luovutuksesta, ja varallisuuteen, joka koostuu tällaisista laivoista, veneistä tai ilma-aluksista.

7. Sopimuksen muiden määräysten estämättä noudatetaan seuraavia määräyksiä sellaisen palkan ja muun samankaltaisen hyvityksen verotuksessa, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tehdystä työstä työnantajan lukuun, joka siellä harjoittaa 1 ja 2 kappaleessa tarkoitettua toimintaa:

a) Jollei b)—d) kohdan määräyksistä muuta johdu, voidaan tällaisesta palkasta tai hyvityksestä verottaa tässä toisessa valtiossa, mutta vain, jos työ kestää siellä yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, yli 30 päivää kahdentoista kuukauden ajanjaksona.

b) Tällaisesta palkasta tai hyvityksestä verotetaan vain ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa, jos

1) työ liittyy hiilivetyesiintymän hyväksikäyttöön, joka sijaitsee sopimusvaltioiden tai sopimusvaltion ja muun valtion välisellä keskiviivalla,

2) näiden valtioiden välillä on sopimus, joka koskee esiintymän yhteistä hyväksikäyttöä, ja

3) hyväksikäyttö tapahtuu samanaikaisesti keskiviivan molemmilla puolilla.

Tämän kohdan määräyksiä sovelletaan vain, milloin sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet asiasta sopimuksen.

c) Jos työ tehdään 5 kappaleessa tarkoitettussa laivassa tai veneessä, voidaan tällaisesta palkasta tai hyvityksestä verottaa siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla tai veneellä on.

d) Jos työ tehdään 5 kappaleessa tarkoitettussa ilma-aluksessa, tällaisesta palkasta tai hyvityksestä verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa yritys asuu.

8. Sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka harjoittaa toimintaa toisen sopimusvaltion

rannikon ulkopuolella, vapautetaan verosta tässä toisessa valtiossa voiton osalta, jonka tämän henkilön katsotaan saaneen siirrettävän porauslaitteiston tai hotellilautan siirtämisestä tämän toisen valtion ulkopuolella olevalle alueelle. Voitolla tarkoitetaan tässä kappaleessa määrää, jolla markkina-arvo siirron tapahtuessa ylittää sen hetkisen jäännösarvon lisättynä tehdyillä poistoilla.

9. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa

a) sellaisen oikeuden luovutuksesta, joka käsittää toisessa sopimusvaltiossa olevien hiilivetyesiintymien alustavan selvitystyön, tutkimisen tai hyväksikäytön, siihen luettuna oikeus tällaisiin esiintymiin olevaan osuuteen tai etuuteen, tai

b) sellaisten yhtiön osakkeiden tai muiden osuuksien luovutuksesta, joiden arvo kokonaan tai olennaisilta osin välittömästi tai välillisesti liittyy tällaiseen oikeuteen,

voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

22 artikla

Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos tulon saaja asuu sopimusvaltiossa ja hänellä on toisessa sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, sekä tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy kiinteästä toimipaikasta harjoitettuun liiketoimintaan tai kiinteästä paikasta harjoitettuun itsenäiseen ammattitoimintaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä. Jos kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan kuuluu kiinteää omaisuutta, verotetaan kuitenkin tulosta, joka saadaan tällaisesta omaisuudesta, 6 artiklan 1, 2 ja 4 kappaleen määräysten mukaisesti.

23 artikla

Varallisuus

1. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta ja

toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Varallisuudesta, joka koostuu sellaisen yhtiön osakkeesta tai muusta osuudesta, jonka pääasiallisena tarkoituksena on kiinteän omaisuuden omistaminen ja jonka varoista (ennen velkojen vähentämistä) välittömästi tai välillisesti enemmän kuin 75 prosenttia koostuu sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä valtiossa.

3. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta, kansainväliseen liikenteeseen käytettävästä laivasta tai ilma-aluksesta sekä tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvästä irtaimesta omaisuudesta, verotetaan vain tässä valtiossa.

4. Varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa asuvan henkilön omistamasta, tavarankuljetukseen käytettävistä konteista (niihin luettuina perävaunu ja vastaanavanlainen konttien kuljetukseen tarvittava kalusto), verotetaan vain tässä valtiossa, paitsi milloin konttia käytetään vain toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

5. Muusta sopimusvaltiossa asuvan henkilön varallisuudesta verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, missä varallisuus on.

6. Tämän artiklan 5 kappaleen määräysten estämättä voidaan kuitenkin varallisuudesta, joka koostuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta tai sopimusvaltiossa asuvan luonnollisen henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvasta irtaimesta omaisuudesta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

7. Tämän artiklan 1—6 kappaleen määräyksiä sovelletaan sopimusvaltiossa vain sen suhteessa toiseen sopimusvaltioon, joka kantaa varallisuudesta yleistä veroa.

24 artikla

Kuolinpesä

Tulosta tai varoista, joista sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesää verotetaan, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa asuvaa kuolinpesän osakasta.

25 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Tanska

a) Milloin Tanskassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Tanskan on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Tanskan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Tanskan tuloveron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Tanskassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Tanska voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Tanskan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiossa kertyneelle tulolle.

c) Milloin Tanskassa asuva henkilö saa tuloa, jota tarkoitetaan 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa, Tanska voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Tanskan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiossa kertyneelle tulolle.

2. Färssaaret

a) Milloin Färssaarilla asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Färssaarten on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Färssaarten tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Färssaarten tuloveron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Färssaarilla asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Färssaaret voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Färssaarten veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakau-

tuu tästä toisesta valtiossa kertyneelle tulolle.

c) Milloin Färssaarilla asuva henkilö saa toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta tämän kappaleen tai kohdan mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, Färssaaret voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Färssaarten veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiossa kertyneelle tulolle.

3. Suomi

a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Suomen on, jollei b), c) tai d) kohdan määräyksistä muuta johdu, ottaen huomioon Suomen lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada muutettuna, ilman että tässä ilmaistaan yleiseen periaatteeseen vaikutetaan),

1) vähennettävä tämän henkilön Suomen tuloverosta tämän toisen valtion lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua tuloveroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan;

2) vähennettävä tämän henkilön Suomen varallisuusverosta tämän toisen valtion lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua varallisuusveroa vastaava määrä, joka lasketaan saman varallisuuden perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Suomessa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

c) Milloin Suomessa asuva henkilö saa toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta tämän kappaleen tai kohdan mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, vapautetaan tämä tulo Suomen verosta.

d) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi tuloa, joka c)

kohdan mukaan on vapautettava Suomen verosta, Suomi voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta tai varallisuudesta suoritettavaa Suomen veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

4. Islanti

a) Milloin Islannissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain tai voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, alennettava Islannin tulo- tai varallisuusveroa vähentämällä tästä verosta se tulo- tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

b) Milloin Islannissa asuva henkilö saa tuloa, josta 10 artiklan, 13 artiklan 7 kappaleen, 15 artiklan 3 kappaleen, 16 artiklan tai 21 artiklan 1—6 kappaleen ja 7 kappaleen c) kohdan sekä 8 ja 9 kappaleen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on vähennettävä tämän henkilön Islannin tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Islannin veron osa, joka jakautuu sille tulolle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

5. Norja

Jollei Norjan lainsäädännön määräyksistä, joka koskee Norjan ulkopuolella olevalla alueella maksetun veron vähentämistä Norjan verosta, muuta johdu (kuitenkin ilman että tässä ilmaista yleistä periaatetta muutetaan), noudatetaan seuraavaa:

a) Milloin Norjassa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) vähennettävä henkilön tulolle jakautuvasta verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä henkilön varallisuudelle jakautuvasta verosta tässä toisessa valtiossa näistä varoista maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Sellainen vähennys ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen sellaisen vähennyksen tekemistä lasketun tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron osa, joka jakautuu sille tulolle tai niille varoille, joista voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Norjassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Norja voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Norjan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle.

c) Milloin Norjassa asuva henkilö saa tuloa, jota tarkoitetaan 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa, Norja voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Norjan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle.

6. Ruotsi

a) Milloin Ruotsissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsin on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) — ottaen huomioon Ruotsin lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada muutettuna, ilman että tässä ilmaista yleistä periaatetta muutetaan) — vähennettävä tulosta suoritettavasta verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä tämän henkilön Ruotsin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Ruotsin varallisuusveron osa, joka jakautuu sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Ruotsissa asuva henkilö saa toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta tämän kappaleen tai kohdan mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, vapautetaan tämä tulo, a) kohdan määräysten estämättä, Ruotsin verosta.

c) Milloin Ruotsissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän

sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi saa tuloa, joka b) kohdan mukaan on vapautettava Ruotsin verosta, Ruotsi voi määrätänsä siitä verokantaa, jota on sovellettava muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavaa Ruotsin progressiivista veroa laskettaessa, ottaa huomioon sen tulon tai varallisuuden, josta verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, tahi sellaisen tulon, joka vapautetaan Ruotsin verosta.

7. Yhteiset määräykset

1. Tässä artiklassa olevan sanonnan "tässä toisessa valtiossa maksettu" katsotaan myös käsittävän sellaisen tulosta suoritettavan veron, joka on maksettu Tanskassa, Färösaarilla, Suomessa, Islannissa, Norjassa tai Ruotsissa ja joka on siirrettävä mainittuun toiseen valtioon hyvitettyväksi siellä asianomaiselle henkilölle samasta tulosta maksettavana verona.

2. Milloin sopimusvaltiossa (kotivaltio) asuvalle henkilölle on toisesta sopimusvaltiosta (toimintavaltio) yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta 15 artiklan 1 kappaleen tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdan mukaan voidaan verottaa toimintavaltiossa, kotivaltion on, tämän artiklan 1 kappaleen c) kohdan, 2 kappaleen c) kohdan, 3 kappaleen c) kohdan, 4 kappaleen a) kohdan, 5 kappaleen a) kohdan tai 6 kappaleen b) kohdan määräysten estämättä, poistettava kaksinkertainen verotus vähentämällä se vero, joka on maksettu tässä toisessa valtiossa, soveltamalla 1 kappaleen a) kohdan, 2 kappaleen a) kohdan, 3 kappaleen a) kohdan, 4 kappaleen b) kohdan, 5 kappaleen a) kohdan tai 6 kappaleen a) kohdan määräyksiä, jos kysymyksessä oleva henkilö on saanut tulon toimintavaltiossa olevasta yrityksestä tai kiinteästä toimipaikasta ja hän on tai välittömästi ennen palvelusta toimintavaltiossa on ollut

a) toimintavaltion ulkopuolella olevan sellaisen yrityksen palveluksessa, joka on etuyhteydessä toimintavaltiossa olevan yrityksen kanssa, tai

b) toimintavaltion ulkopuolella olevan sellaisen yrityksen palveluksessa, johon tämä kiinteä toimipaikka kuuluu.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen c) kohdan, 2 kappaleen c) kohdan, 3 kappaleen c) kohdan, 4 kappaleen a) kohdan, 5 kappaleen c) kohdan tai 6 kappaleen b) kohdan määräyksiä sovelletaan kuitenkin, sen estämättä mitä edellisessä alakappaleessa on määrätty, jos

kysymyksessä oleva henkilö voi näyttää, että a) hän työskentelyn vuoksi on oleskellut toimintavaltiossa kysymyksessä olevana verovuonna yhtäjaksoisesti yli kolmen kuukauden ajan, tai

b) työ toimintavaltiossa on tehty tässä valtiossa olevalle yritykselle tai siellä olevalle kiinteälle toimipaikalle tai vastaavasti kustannuksilla on rasitettu tätä yritystä tai toimipaikkaa.

26 artikla

Yleiset verotusmääräykset

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, tai varallisuudesta, joka tällaisella henkilöllä on, ei saa verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jollei verotus ole nimenomaisesti sallittu tämän sopimuksen mukaan.

2. Milloin oikeus verottaa tulosta tai varoista on sopimuksen mukaan annettu toiselle sopimusvaltiolle kuin sille, jossa tulon saava tai varat omistava henkilö asuu, ja tämä toinen valtio lainsäädäntönsä johdosta ei verotuksessa ota lukuun tuloa tai varoja kokonaisuudessaan tai ottaa tulon tai varat lukuun vain progressionkorotuksessa tai muussa veron laskennassa, verotetaan tulosta tai varoista, jollei muuta määrätä jäljempänä, siltä osin kuin sitä tai niitä ei oteta lukuun tämän toisen valtion verotuksessa, vain siinä sopimusvaltiossa, jossa henkilö asuu.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta

a) Suomen kansaneläkkeeseen, Suomen perhe-eläkelain mukaiseen eläkkeeseen tai sellaiseen muuhun sosiaalietuuteen, joka Suomen tuloverolain mukaan ei ole veronalaista tuloa, tai

b) Ruotsin kansaneläkkeeseen.

4. Jos sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 18 artiklassa tarkoitettua eläkettä tai elinkorokoa, joka maksetaan toisesta sopimusvaltiosta, ja tällaisesta tulosta verotetaan ensiksi mainitussa valtiossa tämän artiklan määräysten mukaan, on henkilölle ensiksi mainitussa valtiossa myönnettävä vähennys, jonka määrä vuosittain on 20 000 Ruotsin kruunua tai sen vasta-arvo Tanskan, Suomen, Islannin tai Norjan rahana, jos henkilöllä olisi maksajavaltiossa ollut oikeus erityiseen vähennykseen iän tai invaliditeetin perusteella. Ensiksi mainitussa valtiossa myönnettävän vähennyksen määrä on kuitenkin enintään määrä, joka vastaa toisesta sopimusvaltiosta saadun

eläkkeen tai elinkoron määrää. Vähennys alennetaan niillä erityisillä vähennyksillä, jotka kotivaltiossa myönnetään iän ja invalideetin perusteella.

5. Milloin oikeus verottaa 14 artiklan 1 kappaleen sekä 15 artiklan 2 kappaleen ja 4 kappaleen a) ja b) kohdan mukaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa, on sopimuksen mukaan annettu vain tälle valtiolle, voidaan tulosta verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jollei tulosta voida verottaa ensiksi mainitussa valtiossa tämän valtion lainsäädännön johdosta.

27 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti kotipaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä sovelletaan tätä määräystä myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa asuvan yrityksen tai henkilön toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa asuvaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen tai henkilöön.

Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle sellaista henkilökohtaista vähennystä verotuksessa, vapautusta verosta tai alennusta veroon siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden johdosta, joka myönnetään ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Määräys ei myöskään tuota oikeutta saada sopimusvaltiossa toimitettavassa verotuksessa vähennystä tai oikeutta saada siellä vapautusta verosta toisessa sopimusvaltiossa asuvalle yhtiölle suoritettun osingon tai muun maksun perusteella.

Ensimmäisen alakappaleen määräys ei myöskään estä sopimusvaltioita verottamasta tuloa, jonka kiinteä toimipaikka saa, tämän valtion oman lainsäädännön mukaan, jos

kiinteä toimipaikka kuuluu toisessa sopimusvaltiossa olevalle osakeyhtiölle tai siihen verrattavalle yhtiölle. Verotuksen on kuitenkin vastattava verotusta, joka kohdistuu ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa asuvan osakeyhtiön tai siihen verrattavan yhtiön ennen jaetun voiton perusteella myönnettävän vähennyksen tekemistä laskettuun tuloon.

3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 4 kappaleen tai 12 artiklan 4 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle. Samoin on sopimusvaltiossa olevan yrityksen velka toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle vähennyskelpoinen tämän yrityksen verotettavaa varallisuutta määrättäessä samoin ehdoin kuin velka ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

4. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa tai useissa toisissa sopimusvaltioissa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai josta he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

5. Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan, 2 artiklan määräysten estämättä, kaikenlaaisiin veroihin.

28 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai useiden sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asian sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 27 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa

käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jota asia koskee, keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Jollei asia koske sitä valtiota, jonka toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi asianomainen henkilö on saattanut asian, tämän toimivaltaisen viranomaisen on siirrettävä asia sellaisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, jota asia koskee. Tehty sopimus pannaan täytäntöön asianomaisten sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevien aikarajojen estämättä.

3. Jos sopimusvaltioiden välillä syntyy vaikeuksia tai epätietoisuutta sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa, näiden valtioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään kysymyksen ratkaisemiseksi keskinäisin sopimuksin. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita sopimus ei käsitä, tai sellaisten kysymysten ratkaisemiseksi keskinäisin sopimuksin, jotka, olematta säänneltyjä sopimuksessa, voivat veron laskemisessa asianomaisissa valtioissa noudatettujen periaatteiden erilaisuuden johdosta tai muista syistä ilmaantua 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta.

4. Ennen kuin tehdään päätös kysymyksessä, jota 3 kappaleessa tarkoitetaan, on siinä tarkoitettujen neuvottelujen tulokset mahdollisimman pian annettava tiedoksi muiden sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Jos sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaikkien sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään, on ensiksi mainitun sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tällaiset neuvottelut käytävä viivytyksettä.

29 artikla

Diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen

oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

30 artikla

Aalueellinen laajentaminen

1. Tämä sopimus voidaan ulottaa, joko sellaisenaan tai tarpeellisin muutoksin, käsittelemään ne alueet, jotka on 3 artiklan 1 kappaleen a) kohdan määräysten mukaan jätetty sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, edellyttäen, että siellä kannetaan samanlaisia tai pääasiallisesti samanluonteisia veroja kuin ne, joita sopimuksessa tarkoitetaan. Tällainen laajentaminen on voimassa siitä päivästä lukien sekä sellaisin muutoksin ja ehdoin, niihin luettuina lakkaamista koskevat määräykset, kuin sopimusvaltioiden välillä diplomaattiteitse tapahtuvalla noottienvaihdolla erikseen sovitaan.

2. Jos sopimus 32 artiklan mukaan lakkaa olemasta voimassa, lakkaa sopimus olemasta voimassa myös jokaisen alueen osalta, jota sopimus tämän artiklan perusteella on ulotettu koskemaan, jollei sopimusvaltioiden välillä toisin ole sovittu.

31 artikla

Voimaantulo

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Suomen ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Suomen ulkoasiainministeriö ilmoittaa muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta ja sopimuksen voimaantuloajankohdasta.

2. Sopimuksen tultua voimaan sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidettävien verojen osalta, tulon, joka saadaan sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava

sitä vuotta, jona sopimus tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

3. Sopimuksen 15 artiklan 3 kappaleen määräyksen estämättä verotetaan työstä saadusta tulosta, joka kuuluu tämän määräyksen piiriin, vain siinä sopimusvaltiossa, jonka kansallisuus laivalla on. Tätä määräystä sovelletaan veroihin, jotka koskevat sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavaa kalenterivuotta ja kahta sitä lähinnä seuraavaa kalenterivuotta.

4. Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 12 päivänä syyskuuta 1989 tehtyä sopimusta lakataan soveltamasta tuloon tai varallisuuteen, johon tätä sopimusta 2 kappaleen mukaan sovelletaan. Ensiksi mainittu sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona tämä sopimus mainitun kappaleen edellä olevien määräysten mukaan tulee sovellettavaksi.

5. Syyskuun 12 päivänä 1989 tehtyyn sopimukseen liittyvän pöytäkirjan VII merkinnän 2 ja 3 kappaleen ja vastaavasti VIII merkinnän 2 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan kuitenkin edelleen henkilöön, joka 1 päivänä tammikuuta 1997 täyttää ja sen jälkeiseltä ajalta edelleen täyttää mainituissa määräyksissä olevat edellytykset. Aika 30 päivään kesäkuuta 1997 saakka saadaan ottaa huomioon, kun lasketaan mainittuun sopimukseen liittyvän pöytäkirjan VII merkinnän 4 kappaleessa ja vastaavasti VIII merkinnän 4 kappaleessa olevaa kuuden kuukauden ajanjaksoa. Lyhyehköt keskeytykset, kuten loma, vanhempainloma ym., jätetään tällöin huomioon ottamatta. Tämän soveltamiseksi tarvittavista tarkemmista määräyksistä sovitaan Tanskan ja Ruotsin toimivaltaisten viranomaisten välisellä keskinäisellä sopimuksella.

32 artikla

Päättyminen

Sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen

(Allekirjoitukset)

viimeistään sellaisen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivänä, joka alkaa viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta, ilmoittamalla siitä kirjallisesti Suomen ulkoasiainministeriölle, joka ilmoittaa muille sopimusvaltioille sellaisen ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällön. Jos irtisanomisaikaa on noudatettu, sopimus lakkaa olemasta voimassa irtisanomisen toimittaneen valtion ja muiden sopimusvaltioiden välillä

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, toiseksi lähinnä seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Suomen ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 23 päivänä syyskuuta 1996 yhtenä tanskan-, fäärin-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään Pohjoismaiden välillä tehtyä sopimusta tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

I. 7 ja 15 artiklaan

1. Sopimuksen 7 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Norjassa tai Ruotsissa oleva yritys saa vastaavasti Ruotsissa tai Norjassa harjoitetusta toiminnasta, vain siinä valtiossa, jossa yritys asuu, jos toiminta käsittää poroaitojen rakentamisen ja kunnossapidon sellaisella Norjan ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan osuudella, joka mainitaan 4 kappaleen mukaisessa sopimuksessa.

2. Sopimuksen 15 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Norjassa tai Ruotsissa asuva henkilö saa vastaavasti Ruotsissa tai Norjassa tehdystä henkilökohtaisesta työstä, vain siinä valtiossa, jossa henkilö asuu, jos työ käsittää poroaitojen rakentamisen ja kunnossapidon sellaisella Norjan ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan osuudella, joka mainitaan 4 kappaleen mukaisessa sopimuksessa.

3. Norjassa tai Ruotsissa olevia yrityksiä tai asuvia henkilöitä koskevia 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan vastaavasti Suomessa tai Norjassa olevaan yritykseen tai asuvaan henkilöön.

4. Asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat keskinäisin sopimuksin ne asianomaisen valtakunnanrajan osuudet, joihin 1-3 kappaleen määräyksiä sovelletaan.

II. 7, 10—15, 19 ja 23 artiklaan

1. Sopimuksen 7 artiklan, 10 artiklan 2 kappaleen, 11 artiklan 2 kappaleen ja 12 artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa oleva yritys, joka osallistuu Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamiseen ja käyttöön, saa, mikäli tulo saadaan sillan tai siihen liittyvän tunneliyhteyden rakentamisesta ja käytöstä, vain

siinä valtiossa, jossa yritys asuu. Tämä koskee vastaavasti tuloa, jonka tällainen yritys tai henkilö saa, mikäli tulo saadaan tekosaaren rakentamisesta ja kunnossapidosta.

2. Sopimuksen 13 artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä verotetaan voitosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa oleva yritys tai asuva henkilö, joka osallistuu Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamiseen ja käyttöön, saa siinä mainitun, sillan tai siihen liittyvän tunneliyhteyden rakentamisessa ja käytössä käytettävän omaisuuden luovutuksesta, vain siinä valtiossa, jossa yritys tai henkilö asuu. Tämä koskee vastaavasti voittoa, jonka tällainen yritys tai henkilö saa tekosaaren rakentamisessa ja kunnossapidossa käytettävän omaisuuden luovutuksesta.

3. Sopimuksen 14 artiklan 1 kappaleen, 15 artiklan 1 kappaleen ja 19 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa asuva henkilö saa yritykseltä, joka osallistuu Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamiseen ja käyttöön, jos työ koskee sillan tai siihen liittyvän tunneliyhteyden rakentamista ja käyttöä, vain siinä valtiossa, jossa henkilö asuu. Tämä koskee vastaavasti tuloa, jonka tällainen henkilö saa, jos työ koskee tekosaaren rakentamista ja kunnossapitoa.

4. Sopimuksen 23 artiklan 6 kappaleen määräysten estämättä verotetaan siinä tarkoitusta varallisuudesta, joka Ruotsissa tai Tanskassa olevalla yrityksellä tai asuvalla henkilöllä on ja jota käytetään Juutinrauman yli johtavaa siltaa tai siihen liittyvää tunneliyhteyttä rakennettaessa ja käytettäessä, vain siinä valtiossa, jossa yritys tai henkilö asuu. Tämä koskee vastaavasti varallisuutta, joka tällaisella yrityksellä tai henkilöllä on ja jota käytetään tekosaaren rakentamisessa ja kunnossapidossa.

III. 7, 8, 13, 15 ja 23 artiklaan

1. Sopimuksen 7 artiklan, 8 artiklan 1 kappaleen, 13 artiklan 4 kappaleen ja 23 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan Tanskassa, Norjassa ja Ruotsissa tuloon, jonka Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair tai SAS Commuter niminen yhtymä

saa kaupallisesta kansainvälisestä ja kotimaan ilmakuljetuksesta ja muusta siihen välittömästi liittyvästä toiminnasta, myyntivoittoa, jonka asianomainen yhtiö saa tällaisessa ilmakuljetuksessa ja sellaisessa muussa toiminnassa käytetyn irtaimen omaisuuden luovutuksessa, sekä varallisuuteen, joka yhtymällä on ja jota käytetään tällaisessa ilmakuljetuksessa ja muussa sellaisessa toiminnassa, niiden osuuksien suhteessa, jotka Tanskassa, Norjassa ja Ruotsissa asuvilla osakkailla on yhtymään.

2. Sopimuksen 15 artiklan 4 kappaleen a) kohdan määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan SAS, Scanair tai SAS Commuter nimisen yhtiön kotimaan liikenteessä käyttämässä ilma-aluksessa tehdystä työstä.

3. Tämän pöytäkirjamerkinnän 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan Tanskan, Norjan ja Ruotsin toimivaltaisten viranomaisten tekemän sopimuksen mukaan myös muuhun yhtymään tai muuhun samankaltaiseen yhteenliittymään, joka on perustettu ilmakuljetuksen tai muun siihen välittömästi liittyvän toiminnan harjoittamista varten ja johon vain SAS:n osakkailla välittömästi tai välillisesti on osuus ja joka pääasiallisesti on muodostettu SAS:ää koskevien periaatteiden mukaisesti.

IV. 13 artiklaan

Sopimuksen 13 artiklan 6 ja 7 kappaleen määräykset eivät vaikuta Tanskan oikeuteen oman lainsäädäntönsä mukaan verottaa osakevoitosta, jonka Tanskasta muuttavan henkilön katsotaan saaneen maastamuuton yhteydessä.

V. 15 artiklaan

1. Sopimuksen 15 artiklan 2 kappaleen d) kohdassa pidetään sopimusvaltiossa asuvaa työntekijää vuokrattuna, milloin joku (vuokranantaja) asettaa hänet käytettäväksi työn tekemistä varten toisen henkilön (toimeksiantajan) toisessa sopimusvaltiossa olevassa liiketoiminnassa, edellyttäen, että toimeksiantaja asuu tässä toisessa valtiossa tai että hänellä on siellä kiinteä toimipaikka ja että vuokranantaja ei vastaa työn tuloksesta eikä vakaan siihen liittyvää riskiä.

2. Ratkaistaessa kysymystä, onko työntekijää pidettävä vuokrattuna, on tehtävä kokonaisarviointi, jossa erityisesti otetaan huomioon:

a) kuuluuko työn yleinen johto ja ohjaus toimeksiantajalle,

b) tehdäänkö työ työpaikalla, joka on toimeksiantajan määräämisvallan alainen ja josta hän vastaa,

c) lasketaanko vuokranantajalle suoritettava hyvitys käytetyn ajan mukaan tai muun, hyvityksen ja työntekijän saaman palkan välisen yhteyden perusteella,

d) asettaako toimeksiantaja suurimman osan työvälineistä ja tarvikkeista käytettäväksi, ja

e) jos vuokranantaja ei yksipuolisesti määrää työntekijöiden lukumäärää ja niiden soveliaisuutta.

3. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan palkasta tai muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka Tanskassa asuva henkilö saa Tanskan ja Ruotsin välisessä liikenteessä olevassa tanskalaisessa junassa tehdystä työstä tai jonka Ruotsissa asuva henkilö saa tällaisessa ruotsalaisessa junassa tehdystä työstä, vain sinä valtiossa, jossa henkilö asuu.

VI. 15 ja 19 artiklaan

1. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan Suomen ja Norjan väliseen maarajaan rajoittuvassa jommankumman valtion kunnassa asuvan henkilön tällaisessa kunnassa toisessa näistä valtioista tehdystä henkilökohtaisesta työstä saamasta tulosta vain siinä valtiossa, jossa kysymyksessä oleva henkilö asuu, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee tässä valtiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

2. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan Suomen ja Ruotsin väliseen maarajaan rajoittuvassa jommankumman valtion kunnassa asuvan henkilön tällaisessa kunnassa toisessa näistä valtioista tehdystä henkilökohtaisesta työstä saamasta tulosta vain siinä valtiossa, jossa kysymyksessä oleva henkilö asuu, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee tässä valtiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

3. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan Norjan ja Ruotsin väliseen maarajaan rajoittuvassa jommankumman valtion kunnassa asuvan henkilön tällaisessa kunnassa toisessa näistä valtioista tehdystä henkilökohtaisesta työstä saamasta tu-

losta vain siinä valtiossa, jossa kysymyksessä oleva henkilö asuu, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee tässä valtiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

4. Sanonnalla "säännöllisesti oleskelee" tarkoitetaan, että verovelvollinen normaalitapauksessa vähintään kerran viikossa oleskelee siinä sopimusvaltiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan, jossa hän asuu. Jotta verovelvollisen voitaisiin katsoa oleskelevan vakinaisessa asunnossaan, on oleskelun kotivaltiossa käsitettävä vähintään kaksi päivää. Tällöin on voimassa, samoin kuin sopimuksessa muutoinkin kun sanonta "päivä" esiintyy, että "päivällä" tarkoitetaan myös päivän osaa.

VII. 18 artiklaan

1. Sopimuksen 18 artiklan määräysten estämättä on Tanskan ja Färsearten välisessä suhteessa seuraava määräys voimassa:

Eläkkeestä, elinkorosta, sosiaalivakuutuskorvauksesta, elatusavusta ja muista samankaltaisista suorituksista, jotka kertyvät valtakunnan osasta ja maksetaan toisessa valtakunnan osassa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtakunnan osassa.

2. Sanonta "sosiaalivakuutuskorvaus" käsittää Tanskan osalta sanonnan "orlovsydelser".

VIII. 19 artiklaan

1. Sopimuksen 19 artiklan määräysten estämättä ovat Tanskan ja Färsearten välisessä suhteessa seuraavat määräykset voimassa:

a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka valtakunnan osa, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisena maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tälle valtakunnan osalle, valtiolliselle osalle tai viranomaiselle, verotetaan vain siinä valtakunnan osassa, jossa työ on tehty.

b) Tämän kappaleen a) kohdan määräysten estämättä verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka valtakunnan osassa asuva henkilö saa toimituksessa toisessa valtakunnan osassa tekemästään henkilökohtaisesta työstä, vain ensiksi mainitussa valtakunnan osassa, jos:

1) saaja oleskelee tässä toisessa valtakunnan osassa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 120 päivää kahden toista kuukauden ajanjaksona, ja

2) hyvityksen maksaa "tavanomainen toimipaikka".

c) Sopimuksen 15 ja 16 artiklan sekä VII pöytäkirjamerkinnän määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, joka saadaan valtakunnan osan, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen harjoittamassa elinkeinotoiminnassa tehdystä työstä.

2. Tämän pöytäkirjamerkinnän 1 kappaleen määräysten estämättä ovat Tanskan ja Färsearten välisessä suhteessa seuraavat määräykset voimassa:

a) hyvityksistä, jotka julkisyhteisö vahvistaa ainoastaan julkisen tai yksityisen palveluksen yhteydessä syntyneiden menojen peittämiseksi ja joihin ei sisälly työstä suoritettua korvausta ja jotka Tanskan valtio, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisena maksaa Färsearilla työskentelevälle henkilölle, verotetaan vain Tanskassa,

b) hyvityksistä, jotka julkisyhteisö vahvistaa ainoastaan julkisen tai yksityisen palveluksen yhteydessä syntyneiden menojen peittämiseksi ja joihin ei sisälly työstä suoritettua korvausta ja jotka Färsearten maakuntahallitus, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisena maksaa Tanskassa työskentelevälle henkilölle, verotetaan vain Färsearilla.

Tämän kappaleen a) ja b) kohdan määräyksiä sovelletaan niinä viitenä ensimmäisenä vuotena, joina henkilö saa mainittuja korvauksia.

IX. 20 artiklaan

1. Henkilö, joka oleskelee muussa sopimusvaltiossa kuin Färsearilla, ja henkilö, joka oleskelee muussa sopimusvaltiossa kuin Islannissa, ainoastaan

a) tässä muussa valtiossa olevassa oppilaitoksessa harjoitettavia opintoja varten, jos opinnot ovat senluonteisia, että julkisista varoista maksettavaa opintotukea voidaan saada tässä valtiossa, tai

b) tässä muussa valtiossa tapahtuvaa liiketalouden, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelua varten,

ja joka asuu tai välittömästi ennen tätä oleskelua asui Färsearilla tai Islannissa, verotetaan työstä saadusta tulosta ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa vain siitä tulon osasta, joka ylittää 20 000 Ruotsin kruunua kalenterivuoden aikana tai sen vasta-arvon Tanskan, Suomen, Islannin tai Norjan rahana. Edellä mainittuun määrään sisältyy Suomen, Norjan tai Ruotsin oleskelun aikana

kysymyksessä olevalta kalenterivuodelta myönnettävä henkilökohtainen vähennys.

2. Verovapaus 1 kappaleen mukaan myönnetään vain ajalta, jonka opiskelu tai harjoittelutyö kohtuudella tai tavanomaisesti kestää, kuitenkin enintään kuudelta peräkkäiseltä kalenterivuodelta.

3. Tämän pöytäkirjamerkinnän 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä ovat Tanskan ja Färsaarten välisessä suhteessa seuraavat määräykset voimassa:

Opiskelijaa, harjoittelijaa tai muuta sellaista henkilöä, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan valtakunnan osassa asui toisessa valtakunnan osassa ja joka tilapäisesti oleskelee ensiksi mainitussa valtakunnan osassa ainoastaan opiskelu- tai harjoittelutarkoituksessa, ei veroteta tässä valtakunnan osassa rahamääristä, jotka hän saa toisesta valtakunnan osasta tai ulkomailta elatusta, opintoja tai harjoittelua varten.

Heitä ei myöskään veroteta rahamääristä, jotka maksetaan korvauksena työstä, jos tämä työ on välttämätöntä heidän elatustaan varten.

Opiskelijaa, harjoittelijaa tai muuta sellaista henkilöä, joka välittömästi ennen oleskeluaan Tanskassa asui Färsaarilla, ei veroteta Färsaarilla korvauksesta, joka saadaan Tanskassa tehdystä työstä.

Opiskelijoina ei pidetä henkilöitä, jotka koulutuksen päätettyään aloittavat erikoiskoulutuksen tai koulutuksen uudelta alalta.

Oleskelua pidetään tilapäisenä, jos se ei ylitä säänneltyä opiskeluaikaa lisättynä kahdella vuodella.

Oleskelun ei katsota olevan "ainoastaan opiskelu- tai harjoittelutarkoituksessa", jos se on kestänyt yli kuusi kuukautta ennen opintojen aloittamista.

Tähän kuuden kuukauden ajanjaksoon ei lueta aikaa, kuitenkin enintään yksi vuosi, joka on kulunut sellaisen valmistavan kurssin yhteydessä, joka oppilaitoksen mukaan on kysymyksessä olevien opintojen aloittamisen edellytyksenä.

Milloin puoliset pyrkivät oppilaitokseen ja vain toinen heistä hyväksytään siihen, kuuden kuukauden sääntöä pidennetään toisen puolison osalta, mutta kuitenkin enintään kahden vuoden yhteenlasketuksi ajanjaksoksi.

4. Tämän pöytäkirjamerkinnän 1 kappaleen määräysten estämättä opiskelijaa, harjoittelijaa tai muuta sellaista henkilöä, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan

Tanskassa asui Islannissa ja joka tilapäisesti oleskelee Tanskassa ainoastaan opiskelu- tai harjoittelutarkoituksessa, ei veroteta rahamääristä, jotka maksetaan korvauksena työstä, edellyttäen, että työ on välttämätöntä hänen elatustaan varten.

5. Henkilö, joka asuu muussa sopimusvaltiossa kuin Tanskassa ja joka tilapäisen oleskelun aikana Tanskassa työskentelee Tanskassa enintään 100 päivää saman kalenterikuukauden aikana, verotetaan Tanskassa vain tulon siitä osasta, joka ylittää määrän, jota voimassa olevien määräysten mukaan pidetään välttämättömänä hänen elatustaan varten, edellyttäen, että työ on tehty harjoittelu- ja lomatyön vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piirissä ja että Nordjobb on välittänyt työn.

Määrä, jota pidetään välttämättömänä asianomaisen elatusta varten, vahvistetaan vuosiperusteisena ja sitä alennetaan Tanskassa oleskeluajan pituuden suhteessa koko kalenterivuoteen.

6. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia keskenään 1-5 kappaleen määräysten soveltamisesta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sopia keskenään sellaisesta muutoksesta siellä mainittuihin rahamääriin, joka rahan arvon muuttumiseen, jonkin sopimusvaltion muuttuneeseen lainsäädäntöön tai muuhun sellaiseen seikkaan nähden katsotaan kohtuulliseksi.

X. 25 artiklaan

1. Tanskan pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 1 kappaleen c) kohdan määräys kumota.

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen, ja muutosta sovelletaan veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tanskan pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 1 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Tanskassa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Tanskan on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä

muuta johdu,

1) vähennettävä tämän henkilön Tanskan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä;

2) vähennettävä tämän henkilön Tanskan varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Tanskan tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Tanskassa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Tanska voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta tai varallisuudesta suoritettavaa Tanskan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle.

c) Milloin Tanskassa asuva henkilö saa tuloa, jota tarkoitetaan 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa, Tanska voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Tanskan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle.

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen, ja sen määräyksiä sovelletaan varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

2. Färssaarten pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 2 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Färssaarilla asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Färssaarten on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Färssaarten tuloverosta tai varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa

tai varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Färssaarten tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Färssaarilla asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Färssaaret voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavaa Färssaarten veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

c) Milloin Färssaarilla asuva henkilö saa toisesta sopimusvaltiossa 15 artiklan 1 kappaleessa tai 21 artiklan 7 kappaleen a) kohdassa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta tämän kappaleen tai kohdan mukaan voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa, Färssaaret voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulon perusteella suoritettavaa Färssaarten veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen, ja sen määräyksiä sovelletaan varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuotena tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

3. Suomen pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 3 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Suomen on, jollei b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, ottaen huomioon Suomen lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada muutettuna, ilman että tässä ilmaistuun yleiseen peri-

aatteeseen vaikutetaan),

1) vähennettävä tämän henkilön Suomen tuloverosta tämän toisen valtion lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua tuloveroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan;

2) vähennettävä tämän henkilön Suomen varallisuusverosta tämän toisen valtion lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua varallisuusveroa vastaava määrä, joka lasketaan saman varallisuuden perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.

b) Osinko, jonka muussa sopimusvaltiossa kuin Suomessa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.

c) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Suomi voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta tai varallisuudesta suoritettavaa Suomen veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen, ja sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

4. Islannin pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 4 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Islannissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

1) vähennettävä tämän henkilön Islannin tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä tämän henkilön Islannin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Islannin tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

c) Milloin Islannissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Islanti voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavaa Islannin veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen, ja sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

5. Norjan pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 5 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"Jollei Norjan lainsäädännön määräyksistä,

joka koskee Norjan ulkopuolella olevalla alueella maksetun veron vähentämistä Norjan verosta, muuta johdu (kuitenkin ilman että tässä ilmaista yleistä periaatetta muutetaan), noudatetaan seuraavaa:

a) Milloin Norjassa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on,

1) vähennettävä henkilön tulolle jakautuvasta verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä henkilön varallisuudelle jakautuvasta verosta tässä toisessa valtiossa näistä varoista maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Sellainen vähennys ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen sellaisen vähennyksen tekemistä lasketun tulosta tai varallisuudesta suoritettavan veron osa, joka jakautuu sille tulolle tai niille varoille, joista voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Jos Norjassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Norja voi sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on alennettava tulosta suoritettavaa Norjan veroa vähentämällä tästä verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta kertyneelle tulolle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen, ja sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

6. Ruotsin pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 6 kappaleen määräyksiä muuttaa

ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Ruotsissa asuva henkilö saa tuloa tai hänellä on varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsin on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu,

1) — ottaen huomioon Ruotsin lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada muutettuna, ilman että tässä ilmaista yleistä periaatetta muutetaan) — vähennettävä tulosta suoritettavasta verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,

2) vähennettävä tämän henkilön Ruotsin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä. Vähennyksen määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Ruotsin varallisuusveron osa, joka jakautuu sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsi voi määrätessään sitä verokantaa, jota on sovellettava muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavaa Ruotsin progressiivista veroa laskettaessa, ottaa huomioon sen tulon tai varallisuuden, josta verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen, ja sen määräyksiä sovelletaan

a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,

b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

XI. 26 artiklaan

Sopimuksen 26 artiklan 5 kappaleen mää-
räyksiä sovelletaan vastaavasti tapauksissa,
joita tarkoitetaan II pöytäkirjamerkinnän 3 ja
4 kappaleessa.

XII. 31 artiklaan

1. Verotuksesta rakennettaessa, kunnossa-
pidettäessä ja käytettäessä Suomen ja Norjan
välisen valtakunnanrajan ylittämiseksi tarkoi-
tettuja rajasiltoja ym. on voimassa, mitä siitä
erikseen on sovittu.

2. Tornion ja Muonion rajajokien uitto-
väylässä uittoa toimittamaan perustetun uitt-
toyhdistyksen verovapaudesta Suomessa ja
Ruotsissa on voimassa, mitä siitä erikseen
on sovittu.

3. Perusteista, joita noudatetaan jaettaessa

Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag nimi-
sen yhtiön tulojen verotusta Norjan ja Ruot-
sin kesken, on voimassa, mitä siitä erikseen
on sovittu.

Tämän pöytäkirjan alkuperäiskappale talle-
tetaan Suomen ulkoasiainministeriön huos-
taan, joka toimittaa siitä muille sopimusval-
tioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti
valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän
pöytäkirjan.

Tehty Helsingissä 23 päivänä syyskuuta
1996 yhtenä tanskan-, fäärin-, suomen-, is-
lannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappalee-
na, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä,
toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten,
kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoi-
maisat.

(Allekirjoitukset)